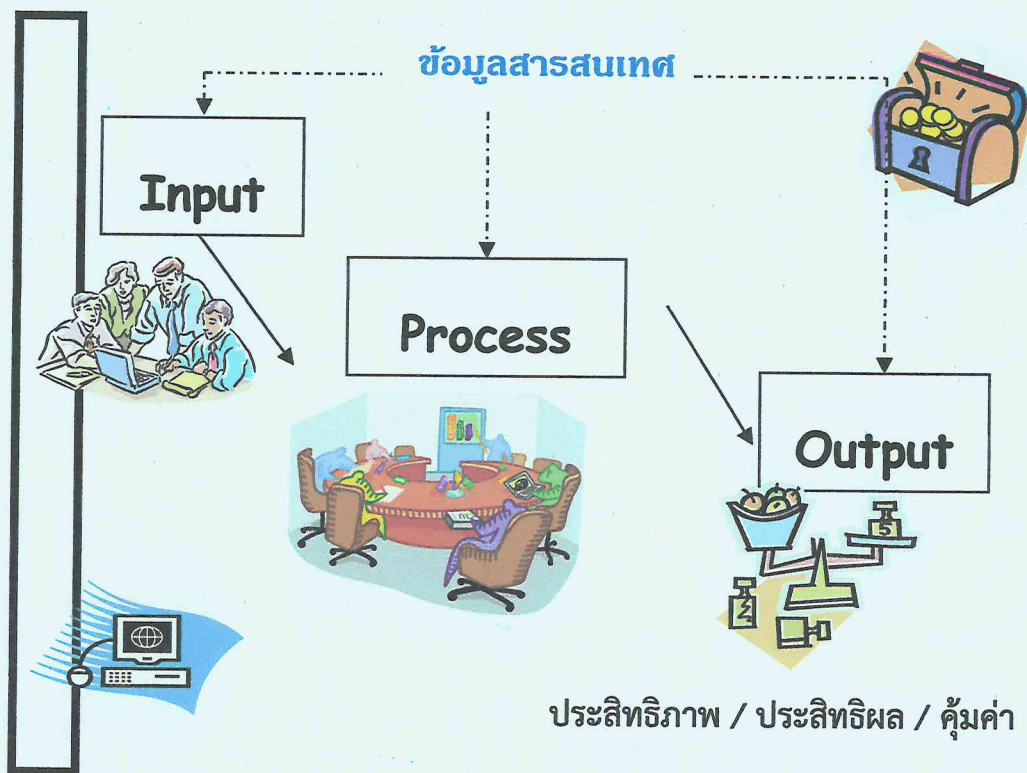

แผนการบริหารจัดการความเสี่ยง

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๘

งาน/โครงการ

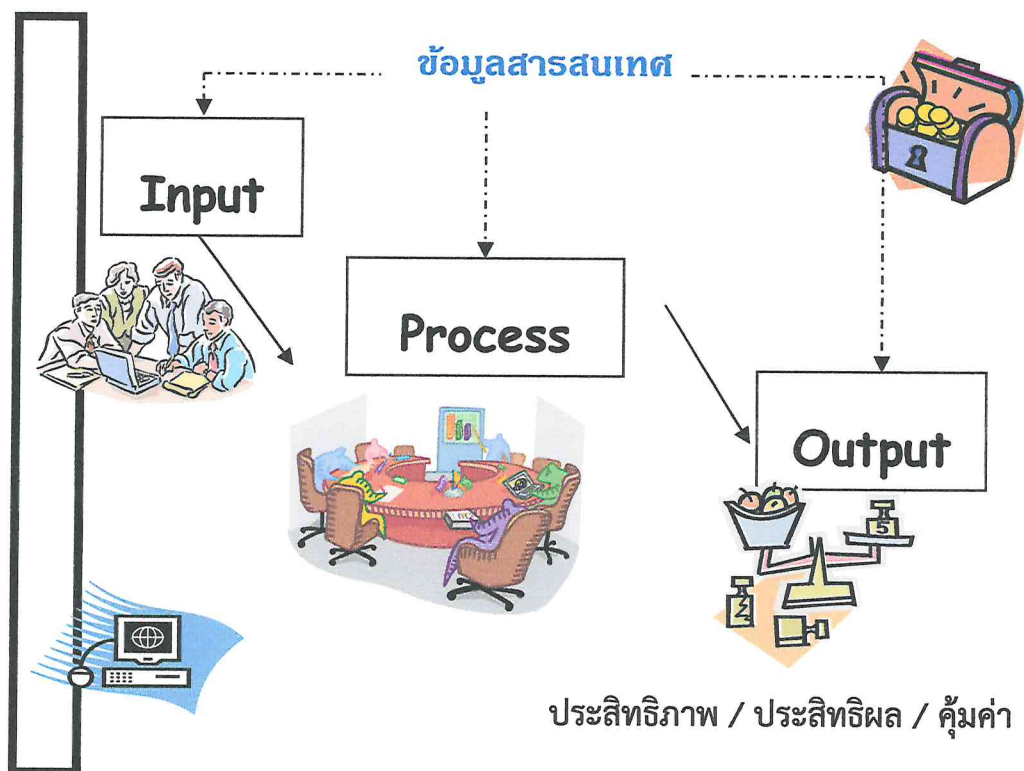
เทศบาลตำบลตันหยง อำเภอะหัง จังหวัดปัตตานี

แผนการบริหารจัดการความเสี่ยง

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๘

งาน/โครงการ

เทศบาลตำบลตันหยง อำเภอะหรีง จังหวัดปัตตานี

สารบัญ

บทที่ ๑ บทนำ

หลักการและเหตุผล	๑
วัตถุประสงค์ของแผนบริหารความเสี่ยง	๒
เป้าหมาย	๓
ประโยชน์ของการบริหารความเสี่ยง	๓
คำนิยามการบริหารจัดการความเสี่ยง	๔
	๕

บทที่ ๒ การบริหารจัดการความเสี่ยง

นิยามการบริหารจัดการความเสี่ยง	๖
ความเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ การบริหารจัดการความเสี่ยง	๗
การบูรณาการกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง	๘
	๑๐

บทที่ ๓ กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง

การวิเคราะห์องค์กร	๑๑
การกำหนดนโยบายบริหารจัดการความเสี่ยง	๒๙
การระบุความเสี่ยง	๓๐
การประเมินความเสี่ยง	๓๑
การตอบสนองความเสี่ยง	๓๔
การติดตามและทบทวน	๓๕
การสื่อสารและการรายงาน	๓๖

บทที่ ๔ แผนบริหารจัดการความเสี่ยง

กำหนดขอบเขตความรับผิดชอบ (แบบ บส.๑)	๓๘
การวิเคราะห์โอกาส ผลกระทบ และการตอบสนองความเสี่ยง (แบบ บส.๒)	๓๙
แผนบริหารความเสี่ยง (แบบ บส.๓)	๔๑
	๔๔

คำนำ

ด้วยพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๖๑ โดยมาตรา ๗๙ บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายในและการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยให้ถือตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด ซึ่งกระทรวงการคลังได้ กำหนดหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือเป็นหน่วยงานของรัฐ ตามหลักเกณฑ์นี้

เทศบาลตำบลตันหยง จึงได้จัดทำแผนการบริหารความเสี่ยง ประจำปี ๒๕๖๘ เพื่อใช้เป็น หรือแนวทางพื้นฐานในการติดตามและประเมินผล รวมทั้งการรายงานผลเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยง อันจะทำให้เกิดความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลต่อผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายและการบริหารงานของเทศบาลตำบลตันหยง สามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

เทศบาลตำบลตันหยง

บทที่ ๑

บทนำ

บทที่ ๑ บทนำ

๑. หลักการและเหตุผล

การบริหารจัดการความเสี่ยง เป็นเครื่องมือทางกลยุทธ์ที่สำคัญตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีที่จะช่วยให้การบริหารงานและการตัดสินใจด้านต่าง ๆ เช่น การวางแผน การกำหนดกลยุทธ์ การติดตามควบคุม และและวัดผลการปฏิบัติงาน ตลอดจนการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ อย่างเหมาะสมมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และลดความสูญเสียและโอกาสที่ทำให้เกิดความเสียหายแก่องค์กร ภายใต้สภาวะการดำเนินงานของทุก ๆ หน่วยงานล้วนแต่มีความเสี่ยง ซึ่งความไม่แน่นอนอาจส่งผลกระทบต่อการทำงานหรือเป้าหมายของหน่วยงาน จึงจำเป็นต้องบริหารจัดการความเสี่ยงเหล่านี้อย่างเป็นระบบโดยการระบุความเสี่ยงว่ามีปัจจัยเสี่ยงใดบ้างที่กระทบต่อการดำเนินงานหรือเป้าหมายของหน่วยงาน วิเคราะห์ความเสี่ยงจากโอกาสและผลกระทบที่เกิดขึ้น จัดลำดับความสำคัญของความเสี่ยง กำหนดแนวทางในการจัดการความเสี่ยง และต้องคำนึงถึงความคุ้มค่าในการจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม

ตามพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๑ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๖๑ โดยมาตรา ๗๙ บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายใน และการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยให้ถือตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด ซึ่งกระทรวงการคลังได้กำหนดหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๒ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ และตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค๐๔๐๙.๔/ว ๒๓ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๒ กำหนดหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๒ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ และหนังสือเวียนที่เกี่ยวข้อง ตามหนังสือกระทรวงการคลังที่ กค ๐๔๐๙.๓/ว๓๖ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ให้หน่วยงานของรัฐถือปฏิบัติ โดยกำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีการบริหารจัดการความเสี่ยง และระบุว่า กรณีที่หน่วยงานของรัฐมีเจตนาปล่อยปละละเลยในการปฏิบัติตามมาตรฐานหรือหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐที่กระทรวงการคลังกำหนด โดยไม่มีเหตุอันควร ให้กระทรวงการคลังพิจารณาความเหมาะสมในการเสนอความเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมของหน่วยงานของรัฐดังกล่าว ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องพิจารณาตามอำนาจหน้าที่ต่อไปทั้งนี้ การบริหารจัดการความเสี่ยง เป็นวิธีการคาดการณ์เหตุการณ์ และปัจจัยที่อาจเป็นปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้ไม่สามารถ บรรลุตามเป้าหมาย และส่งผลกระทบหรือสร้างความเสียหาย (ทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน) หรือก่อให้เกิด ความล้มเหลว หรือลดโอกาสที่จะบรรลุเป้าหมายเพื่อผลักดันให้หน่วยงานภาครัฐ มีการปรับปรุงการทำงาน ยกกระตือรือร้นการบริหารจัดการอย่างต่อเนื่อง จึงมีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะป้องกันและควบคุมปัญหาในด้านต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากสถานการณ์ที่ไม่แน่นอนและส่งผลกระทบต่อกระทบต่อการปฏิบัติราชการของหน่วยงาน

ดังนั้น เพื่อให้เทศบาลตำบลต้นยาง อำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี มีการดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงได้จัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขึ้น เพื่อให้บรรลุ

เป้าหมายและวิสัยทัศน์ป้องกันรักษาและส่งเสริมให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย โดยมุ่งเน้นให้ทุกกระบวนการดำเนินงานด้วยความโปร่งใสมีประสิทธิภาพ ส่งผลดีต่อภาพลักษณ์และการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่องค์กรทั้งในระยะสั้นและระยะยาว และขอขอบคุณผู้บริหารและเจ้าหน้าที่พนักงานทุกคนที่ให้ความสำคัญและถือปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนดไว้ ทำให้การดำเนินงานประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในทุกระดับของหน่วยงานและเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการต่อไป

๒. วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้การดำเนินงานของหน่วยงานบรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงานตามแผนที่กำหนดและเกิดประโยชน์สูงสุดตามภารกิจของหน่วยงาน
๒. เพื่อให้มีแผนบริหารจัดการความเสี่ยงในการป้องกันผลกระทบและลดโอกาสที่จะเกิดความเสียหาย รวมถึงปัญหาอุปสรรคที่อาจจะเกิดขึ้นและส่งผลต่อการดำเนินงานที่อาจไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ความสำเร็จและภารกิจ การดำเนินงานของหน่วยงาน
๓. เพื่อให้ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานเข้าใจในหลักการและมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงาน
๔. เพื่อบริหารความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ที่อาจส่งผลกระทบ ต่อการบริหารราชการของหน่วยงาน
๕. เพื่อให้การดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานบรรลุวัตถุประสงค์ตามหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒
๖. เพื่อบริหารจัดการความเสี่ยงของแผนงาน/โครงการที่สำคัญ/เชิงยุทธศาสตร์ และกระบวนการที่สำคัญเป็นการป้องกันความเสี่ยง ลดโอกาสและ ผลกระทบของความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น และส่งผลต่อเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์
๗. เพื่อให้เกิดการรับรู้ตระหนักและเข้าใจถึงความเสี่ยงด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับองค์กรและหาวิธีการที่เหมาะสมในการลดความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้
๘. สร้างกรอบและแนวทาง ในการดำเนินงานให้แก่บุคลากร เพื่อให้สามารถบริหารจัดการความไม่แน่นอนที่จะเกิดขึ้นกับองค์กรได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ
๙. เพื่อให้มีระบบในการติดตามตรวจสอบผลการดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยงและเฝ้าระวังความเสี่ยงใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา

๓. เป้าหมาย

๑. ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานมีความเข้าใจในหลักการ แนวคิด วิธีการ และกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อให้สามารถนำไปใช้ในการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ ซึ่งมีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ลาภภารกิจของหน่วยงาน
๒. มีคู่มือที่สามารถสื่อสารและสร้างความเข้าใจ ความสัมพันธ์ ตลอดจนเชื่อมโยงการบริหารจัดการความเสี่ยงกับยุทธศาสตร์ของหน่วยงาน

๓. เพิ่มประสิทธิภาพของการตัดสินใจ โดยคำนึงถึงปัจจัยเสี่ยงและความเสี่ยงในด้านต่างๆ ที่น่าจะมีผลกระทบต่อการทำงาน วัตถุประสงค์ และนโยบาย

๔. สามารถป้องกันหรือจัดการกับความเสียหาย ช่วยลดโอกาสและผลกระทบของความเสียหายที่จะเกิดขึ้นกับหน่วยงาน

๕. เพื่อจัดให้มีระบบการบริหารจัดการที่ดี เป็นไปอย่างมีระบบและมีองค์ประกอบหลักของการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดีและครบถ้วน

๖. สามารถนำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงไปใช้ในการบริหารงานที่รับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๔. ประโยชน์ของการบริหารจัดการความเสี่ยง

การบริหารจัดการความเสี่ยงถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้การบริหารงานในสภาวะแวดล้อมที่มีความเสี่ยงเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการบริหารจัดการความเสี่ยงที่มีประสิทธิภาพจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อหน่วยงาน ดังนี้

๑. เป็นแหล่งข้อมูลสำหรับผู้บริหารในการตัดสินใจด้านต่าง ๆ เนื่องจากการบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นการดำเนินการในการตอบสนองต่อเป้าหมายและภารกิจหลักของหน่วยงาน

๒. เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการบริหารงาน เนื่องจากการบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้บริหารมั่นใจได้ว่า ความเสี่ยงได้รับการจัดการอย่างเหมาะสมและทันเวลา รวมทั้งเป็นเครื่องมือที่สำคัญของผู้บริหารในการบริหารงานและตัดสินใจด้านต่าง ๆ เช่น การวางแผนการกำหนดกลยุทธ์ การติดตามควบคุมและวัดผลการปฏิบัติงาน ซึ่งจะส่งผลให้การดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายและสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่หน่วยงาน

๓. ช่วยให้การดำเนินงานของหน่วยงานสามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป็นไปตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้

๔. ช่วยสะท้อนให้เห็นถึงภาพรวมของความเสี่ยงต่าง ๆ ที่สำคัญ ซึ่งจะช่วยให้เจ้าหน้าที่หรือพนักงานในหน่วยงาน เข้าใจเป้าหมายและภารกิจหลักของหน่วยงานและตระหนักถึงความเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อหน่วยงานได้อย่างครบถ้วน

๕. ช่วยลดความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้นจากเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้

๖. ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานของหน่วยงาน

๗. ช่วยในการพัฒนาหน่วยงานให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันในการบริหารจัดการความเสี่ยง ทำให้รูปแบบการตัดสินใจในการปฏิบัติงานของหน่วยงานมีการพัฒนาไปในทิศทางเดียวกัน เช่น การตัดสินใจโดยผู้บริหาร และการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่หรือพนักงานที่มีความเข้าใจในกลยุทธ์ วัตถุประสงค์ของหน่วยงาน และระดับความเสี่ยงอย่างชัดเจน

๘. ช่วยให้การพัฒนาการบริหารและจัดสรรทรัพยากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล การจัดสรรทรัพยากรเป็นไปอย่างเหมาะสม โดยพิจารณาถึงระดับความเสี่ยงในแต่ละกิจกรรมและการเลือกใช้มาตรการในการบริหารจัดการความเสี่ยง

๙. สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับหน่วยงานและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

๑๐. ก่อให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีต่อองค์กร

๕. คำนิยามของการบริหารจัดการความเสี่ยง

หลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้ระบุความหมายของ “การบริหารจัดการความเสี่ยง” และ “ความเสี่ยง” ไว้ดังนี้

“การบริหารจัดการความเสี่ยง” หมายความว่า กระบวนการบริหารจัดการเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อหน่วยงานเพื่อให้หน่วยงานของรัฐสามารถดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงานรวมถึงเพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถให้หน่วยงานของรัฐ

“ความเสี่ยง” หมายความว่า ความเป็นไปได้ของเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน

บทที่ ๒

แนวทางการบริหารความเสี่ยง

บทที่ ๒

การบริหารจัดการความเสี่ยง

ตามแนวทางการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ได้ให้ความสำคัญกับ “การบริหารจัดการความเสี่ยง” ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญต่อการบริหารเชิงยุทธศาสตร์ในการผลักดันให้ภาครัฐมีผลการดำเนินงานที่เป็นเลิศ เป็นองค์การที่มีสมรรถนะสูง (High Performance Organization : HPO) และเป็นกระบวนการที่สำคัญในการเน้นความสำคัญ หรือชี้ให้เห็นความเสี่ยงที่จะส่งผลกระทบต่อกิจกรรมที่องค์การต้องดำเนินการให้บรรลุตามเป้าประสงค์และประเด็นยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้ การบริหารจัดการความเสี่ยง โดยการกำหนดนโยบาย แนวทาง และกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยงที่มีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติวินัยการเงินของคลังของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๗๙ ที่บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายในและการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยให้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด และหนังสือกระทรวงการคลังที่ กค ๐๔๐๙.๔/ว๒๓ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๒ เรื่อง หลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งการบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นสิ่งที่ผู้บริหารและพนักงานทุกคนขององค์กรต้องให้ความสำคัญและถือปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนดไว้

การบริหารความเสี่ยงที่ดี คือ บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายภายในองค์กรได้มีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ ตรวจสอบ ประเมินความเสี่ยงและผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นกับองค์กรอยู่เสมอ รวมทั้งร่วมกันวางแผนป้องกัน และควบคุมให้เหมาะสมกับภารกิจ เพื่อลดสภาพปัญหาหรือหลีกเลี่ยงความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น และสร้างความเสียหายหรือความสูญเสียให้กับองค์กรได้ เพื่อเตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงที่อาจจะเกิดขึ้นจากการดำเนินแผนงาน/ โครงการที่สำคัญซึ่งต้องครอบคลุมความเสี่ยงด้านธรรมาภิบาล ในการป้องกันข้อผิดพลาด หรือลดโอกาสที่จะทำให้องค์การเกิดความเสียหายหรือล้มเหลว โดยให้ระดับความเสี่ยงและผลกระทบที่เกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่สามารถยอมรับได้และมีการติดตามประเมินผลได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นไปตามแนวทางการบริหารเชิงยุทธศาสตร์ที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน การจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงตามแนวทาง COSO เพื่อเตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงที่อาจจะเกิดขึ้นจากการดำเนินแผนงาน/ โครงการที่สำคัญซึ่งต้องครอบคลุมความเสี่ยงด้านธรรมาภิบาล การบริหารจัดการความเสี่ยง จึงมีความสำคัญ และมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะป้องกันและควบคุมปัญหาในด้านต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากสถานการณ์ที่ไม่แน่นอนและส่งผลกระทบต่อกระทบต่อการปฏิบัติราชการ

ดังนั้น เพื่อให้มีการดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงควรกำหนดผู้รับผิดชอบให้เป็นไปตาม ข้อ ๔ ของหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงานของรัฐที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีผู้รับผิดชอบ ซึ่งต้องประกอบด้วยฝ่ายบริหารและบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำยุทธศาสตร์และบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงานของรัฐดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ ทั้งนี้ ไม่ควรเป็นผู้ตรวจสอบภายในของหน่วยงานของรัฐ เพื่อดำเนินการตามหน้าที่ที่กำหนดไว้ตามข้อ ๕ ของหลักเกณฑ์ดังกล่าว ประกอบด้วย การจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง การติดตามผลการบริหารจัดการความเสี่ยง การจัดทำรายงานผลตามแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง และการพิจารณาทบทวนแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและวิสัยทัศน์ป้องกันรักษาและส่งเสริมให้องค์กรสามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร

โดยมุ่งเน้นให้ทุกกระบวนการดำเนินงานด้วยความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ ส่งผลดีต่อภาพลักษณ์และการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่องค์กรทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

ทั้งนี้ ในปัจจุบันการบริหารจัดการความเสี่ยงจำเป็นจะต้องดำเนินการให้ครอบคลุมตามหลักการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดี หรือหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) อันประกอบด้วย ๑๐ หลักคือ

๑. หลักการตอบสนอง (Responsiveness)
๒. หลักประสิทธิผล (Effectiveness)
๓. หลักประสิทธิภาพ/คุ้มค่า (Efficiency/Value for money)
๔. หลักความเสมอภาค (Equity)
๕. หลักมุ่งเน้นฉันทามติ (Consensus Oriented)
๖. หลักการตรวจสอบได้/มีภาระรับผิดชอบ (Accountability)
๗. หลักเปิดเผย/โปร่งใส (Transparency)
๘. หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization)
๙. หลักการมีส่วนร่วม (Participation)
๑๐. หลักนิติธรรม (Rule of Law)

เป็นหลักที่นำมาใช้ บริหารงานในปัจจุบันอย่างแพร่หลาย ช่วยส่งเสริมให้องค์กรดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สร้างศรัทธาและ ความเชื่อมั่นองค์กรให้แก่บุคคลภายนอกและทำให้เกิดการพัฒนาองค์กรอย่างต่อเนื่อง อันจะส่งผลให้การปฏิบัติงานตามโครงการและภารกิจบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้การบริหารจัดการความเสี่ยงยังมีส่วนช่วยให้เกิดการพัฒนาความสัมพันธ์ ระหว่างองค์กรและภายในองค์กร นำมาซึ่งการประสานการทำงาน การติดต่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและความร่วมมือ ในการดำเนินการต่างๆ เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายในการบริหารราชการแผ่นดินต่อไป

๑. นิยามการบริหารจัดการความเสี่ยง

การบริหารจัดการความเสี่ยง หมายความว่า กระบวนการบริหารจัดการเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อหน่วยงานของรัฐ เพื่อให้หน่วยงานของรัฐสามารถดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน รวมถึงเพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถให้หน่วยงานของรัฐ

ความเสี่ยง หมายความว่า ความเป็นไปได้ของเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น และเป็นอุปสรรคต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน

ทั้งนี้ การบริหารจัดการความเสี่ยงต้องดำเนินการในทุกระดับของหน่วยงานของรัฐ และอย่างน้อยต้องประกอบด้วย การระบุความเสี่ยง การประเมินความเสี่ยง และการตอบสนองความเสี่ยง โดยหน่วยงานของรัฐต้องจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง และต้องมีการสื่อสารแผนบริหารจัดการความเสี่ยงกับผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ต้องมีการติดตามประเมินผลการบริหารความเสี่ยงและทบทวนแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างสม่ำเสมอ และมีการรายงานการบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงานต่อผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างน้อยปีละครั้ง

ที่มา : หลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๒

ปัจจัยเสี่ยง...

ปัจจัยเสี่ยง (Risk Factor) หมายถึง ต้นเหตุ หรือสาเหตุที่มาของความเสี่ยง ที่จะทำให้เกิดไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้โดยต้องระบุได้ด้วยว่าเหตุการณ์นั้นจะเกิดที่ไหน เมื่อใด เกิดขึ้นได้อย่างไร ทั้งนี้ สาเหตุของความเสี่ยงที่ระบุควรเป็นสาเหตุที่แท้จริง เพื่อจะได้วิเคราะห์และกำหนดมาตรการลดความเสี่ยงในภายหลังได้อย่างถูกต้อง

กระบวนการบริหารความเสี่ยง (Risk Management Process) เป็นกระบวนการที่ใช้ในการระบุ วิเคราะห์ ประเมิน และจัดระดับความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของกระบวนการทำงานของหน่วยงานหรือขององค์กร รวมทั้งการบริหาร/จัดการความเสี่ยงโดยกำหนดแนวทางการควบคุมเพื่อป้องกันหรือลดความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ซึ่งกระบวนการดังกล่าวนี้จะสำเร็จได้ ต้องมีการสื่อสารให้คนในองค์กรมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการบริหารความเสี่ยงในทิศทางเดียวกัน ตลอดจนควรมีการจัดทำระบบสารสนเทศ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ประเมินความเสี่ยง

การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment) หมายถึง กระบวนการที่ใช้ในการระบุ วิเคราะห์ความเสี่ยง และจัดลำดับความเสี่ยง โดยประเมินจากโอกาสที่จะเกิด (Likelihood) และผลกระทบ (Impact) โอกาสที่จะเกิด (Likelihood) หมายถึง ความถี่หรือโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงผลกระทบ (Impact) หมายถึง ขนาดของความรุนแรงของความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นหากเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง

ระดับของความเสี่ยง (Degree of Risk) หมายถึง สถานะของความเสี่ยงที่ได้จากการประเมินโอกาสและผลกระทบของแต่ละปัจจัยเสี่ยง สามารถแบ่งเป็นได้หลายระดับ เช่น สูงมาก สูง ปานกลาง และต่ำ เป็นต้น

การบริหารความเสี่ยง/การจัดการความเสี่ยง (Risk Management) หมายถึง กระบวนการที่ใช้ในการบริหารจัดการให้โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงลดลง หรือผลกระทบของความเสี่ยงจากเหตุการณ์ความเสี่ยงลดลงอยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้ ซึ่งการจัดการความเสี่ยงมีหลายวิธี

- การยอมรับความเสี่ยง (Risk Acceptance) เป็นการยอมรับความเสี่ยงที่เกิดขึ้นเนื่องจากไม่คุ้มค่าในการจัดการควบคุมหรือป้องกันความเสี่ยง
- การลด/การควบคุมความเสี่ยง (Risk Reduction) เป็นการปรับปรุงระบบการทำงาน หรือการออกแบบวิธีการทำงานใหม่ เพื่อลดโอกาสที่จะเกิด หรือลดผลกระทบ ให้อยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้
- การกระจายความเสี่ยง หรือการโอนความเสี่ยง (Risk Sharing) เป็นการกระจายหรือถ่ายโอนความเสี่ยงให้ผู้อื่นช่วยแบ่งเบาความรับผิดชอบไป เช่น การทำประกัน การใช้บริการจากภายนอก (Outsource) เป็นต้น
- การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง (Risk Avoidance) เป็นการจัดการความเสี่ยงที่อยู่ในระดับสูงมากและหน่วยงานไม่อาจยอมรับได้ จึงต้องตัดสินใจยกเลิกโครงการ/กิจกรรมนั้นไป
- การควบคุม (Control) หมายถึง นโยบาย แนวทาง หรือขั้นตอนปฏิบัติต่าง ๆ ซึ่งกระทำเพื่อลดความเสี่ยง และทำให้การดำเนินการบรรลุวัตถุประสงค์ แบ่งได้หลายประเภท
- การควบคุมเพื่อการป้องกัน (Preventive Control) เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้นเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายและข้อผิดพลาดตั้งแต่แรก เช่น การอนุมัติ การจัดโครงสร้างองค์กร การแบ่งแยกหน้าที่การควบคุมการเข้าถึงเอกสาร ข้อมูล ทรัพย์สิน เป็นต้น

- การควบคุมเพื่อใหัตรวจพบ (Detective Control) เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้นเพื่อค้นพบข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นแล้ว เช่น การสอบทาน การวิเคราะห์ การตรวจนับ การรายงานข้อบกพร่อง เป็นต้น

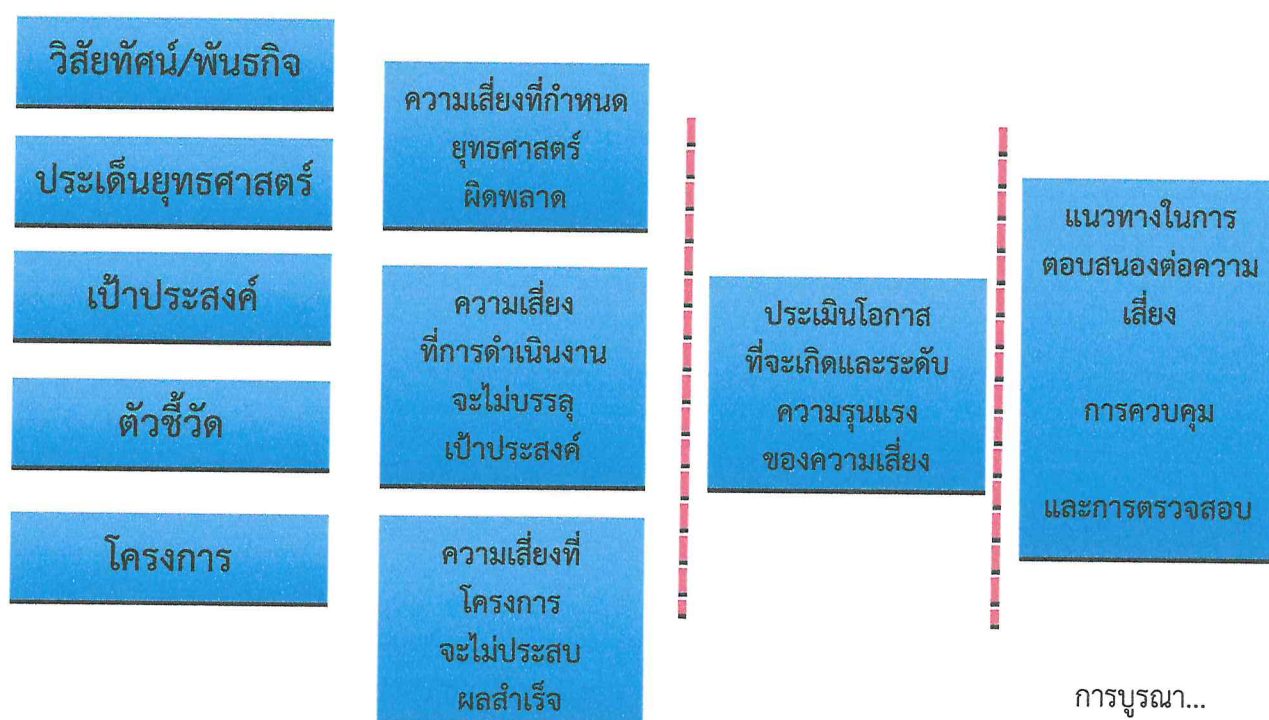
- การควบคุมโดยการชี้แนะ (Directive Control) เป็นวิธีการควบคุมที่ส่งเสริมหรือกระตุ้นให้เกิดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ เช่น การให้รางวัลแก่ผู้มีผลงานดี เป็นต้น

- การควบคุมเพื่อการแก้ไข (Corrective Control) เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้นเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นให้ถูกต้อง หรือเพื่อหาวิธีการแก้ไขไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดซ้ำอีกในอนาคต เช่น การจัดเตรียมเครื่องมือดับเพลิงเพื่อช่วยลดความรุนแรงของความเสียหายให้น้อยลงหากเกิดไฟไหม้ เป็นต้น

การจัดการความเสี่ยงต่าง ๆ เพื่อให้โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยงลดลง หรือผลกระทบของความเสียหายจากเหตุการณ์ความเสี่ยงลดลงอยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้ (Risk Appetite) การจัดการความเสี่ยงต้องมองปัญหาความเสี่ยง แบบองค์รวม ดังนั้น การจัดการความเสี่ยงที่เหมาะสมจะต้องอาศัยการมีส่วนร่วมจากผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการจากทุกระดับร่วมกัน พิจารณาทั้งความเสี่ยงที่ยอมรับได้ และระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและเห็นพ้องร่วมกันทั่วทั้งองค์กร จึงจะสามารถควบคุมความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้

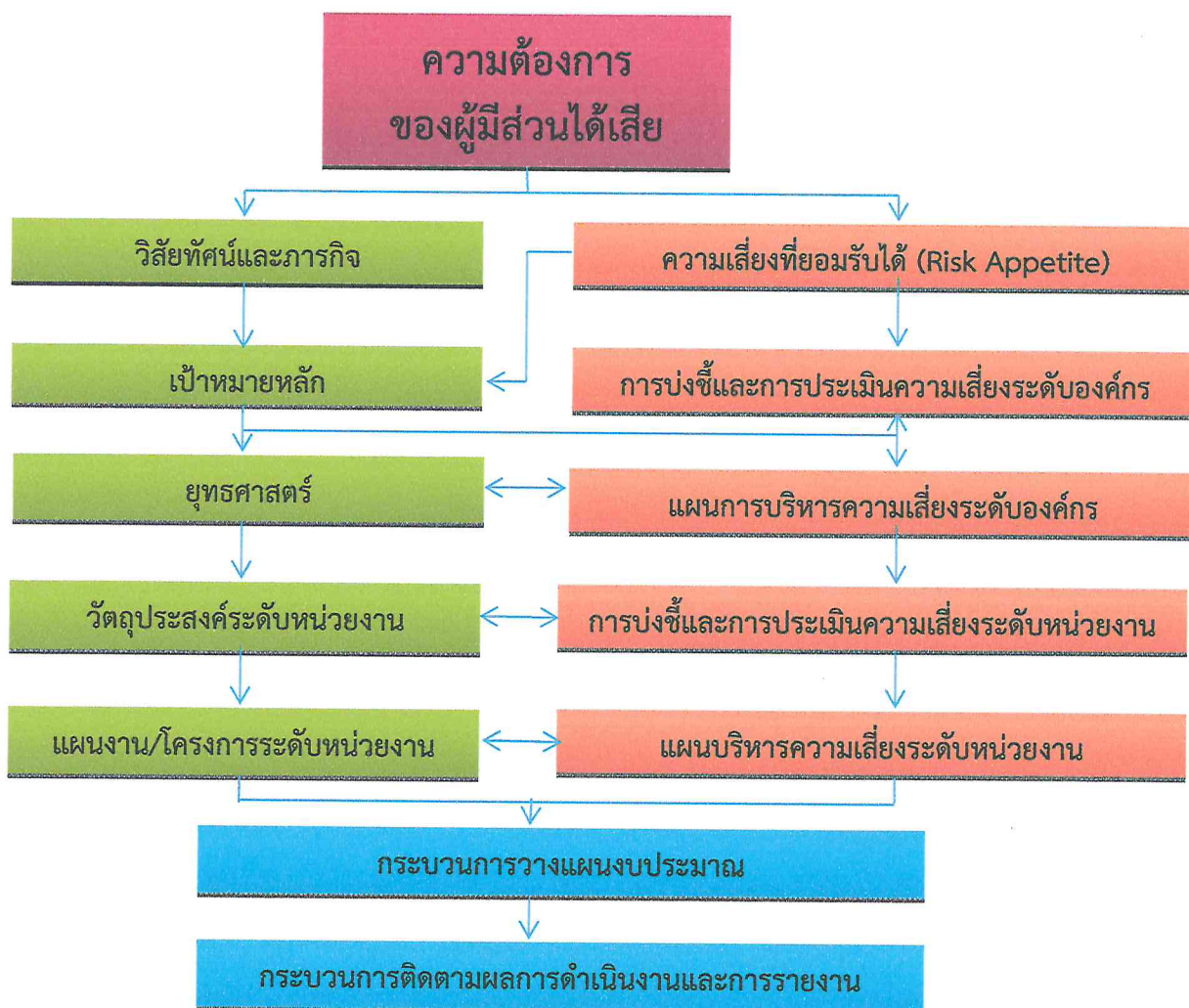
การบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร (Enterprise Risk Management) คือ กระบวนการที่เป็นระบบในการบริหารปัจจัย และควบคุมกิจกรรม รวมทั้งกระบวนการดำเนินงานต่าง ๆ เพื่อลดมูลเหตุของโอกาสที่จะทำให้เกิดความเสียหายจากการดำเนินการที่ไม่เป็นไปตามแผน เพื่อให้ระดับของความเสี่ยงและผลกระทบที่จะเกิดขึ้น ในอนาคตอยู่ในระดับที่องค์กรสามารถยอมรับได้ควบคุมได้และตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบ โดยการคำนึงถึงการบรรลุเป้าหมาย ทั้งในด้านกลยุทธ์ การปฏิบัติตามกฎระเบียบ นโยบาย ข้อบังคับ ข้อมูลทางการเงินและไม่ใช้ทางการเงิน และการปฏิบัติงาน รวมถึงเรื่องอื่น ๆ เช่น ชื่อเสียงขององค์กร เป็นต้น โดยได้รับการสนับสนุนและการมีส่วนร่วมในการบริหารความเสี่ยงจากหน่วยงานทุกระดับทั่วทั้งองค์กร

ความเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ การบริหารจัดการความเสี่ยง

๒.การบูรณาการกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยงกับกระบวนการวางแผนยุทธศาสตร์และกลยุทธ์

การบริหารความเสี่ยงเป็นกระบวนการที่ดำเนินการต่อเนื่องเชื่อมโยงกับกระบวนการวางแผนยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์ต่างๆขององค์กร ซึ่งจำเป็นจะต้องมีการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง และให้ดำเนินการตามแผนบริหารความเสี่ยงเพื่อลดระดับความรุนแรงตลอดจนมีการติดตามและรายงานผลการบริหารความเสี่ยง โดยจะต้องเป็นการดำเนินการร่วมกันระหว่างหน่วยงานในสังกัด เพื่อให้หน่วยงานสามารถบรรลุเป้าหมายตามวิสัยทัศน์ พันธกิจ การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อการดำเนินงานขององค์กร

บทที่ ๓

กระบวนการบริหารความเสี่ยง

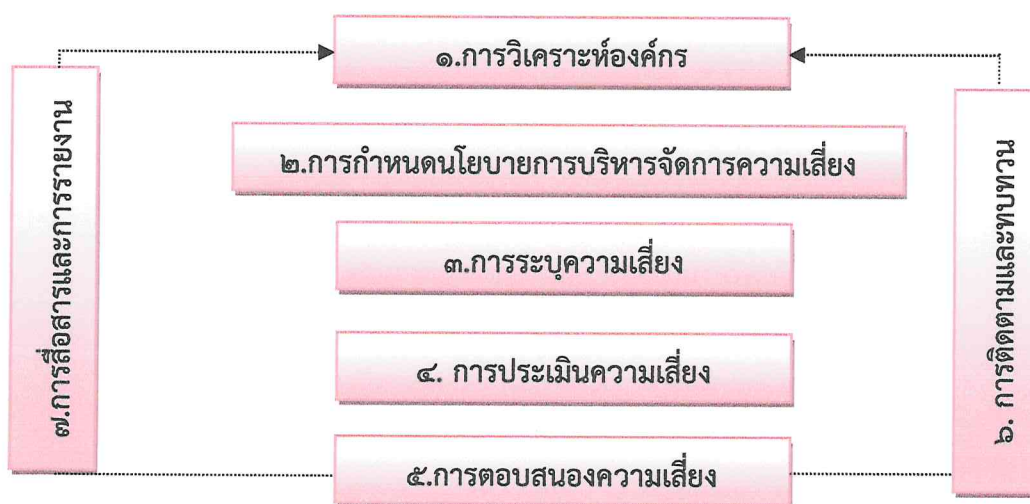
บทที่ ๓

กระบวนการการบริหารจัดการความเสี่ยง

กระบวนการการบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นกระบวนการที่เป็นวงจรต่อเนื่อง ประกอบด้วย

๑. การวิเคราะห์องค์กร
๒. การกำหนดนโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยง
๓. การระบุความเสี่ยง
๔. การประเมินความเสี่ยง
๕. การตอบสนองความเสี่ยง
๖. การติดตามและทบทวน
๗. การสื่อสารและการรายงาน

การบริหารจัดการความเสี่ยงมีกระบวนการและขั้นตอนการบริหารจัดการความเสี่ยงโดยส่วนใหญ่ประกอบด้วยตามแผนผัง ดังนี้

๑. การวิเคราะห์องค์กร

ในการจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงของเทศบาลตำบลต้นยาง ได้ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

การวิเคราะห์ SWOT Analysis การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค

จุดแข็ง (S : Strengths) คือ การมองหาจุดเด่น ข้อดีภายในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลต้นยาง

จุดอ่อน (W : Weakness) คือ การมองหาจุดด้อย ข้อเสียภายในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลต้นยาง

โอกาส (O : Opportunities) คือ ปัจจัยภายนอกที่เป็นโอกาสในการพัฒนาเขตพื้นที่เทศบาลตำบลต้นยาง

อุปสรรค (T : Treats) คือ ปัจจัยภายนอกที่เป็นอุปสรรคในการพัฒนาเขตพื้นที่เทศบาลตำบลต้นหยง

ข้อมูลพื้นฐานของเทศบาลตำบลต้นหยง

เทศบาลตำบลต้นหยง การจัดการบริหารงานออกเป็น สำนักปลัด กองคลัง กองช่าง กองการศึกษา กองประปา และหน่วยตรวจสอบภายใน ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้เทศบาลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองตามมาตรา ๑๖ ดังนี้

๑. การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
๒. การจัดให้มี และบำรุงรักษาทางบกทางน้ำ และทางระบายน้ำ
๓. การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ
๔. การสาธารณสุขโรค และการก่อสร้างอื่นๆ
๕. การสาธารณสุขการ
๖. การส่งเสริม การฝึก และการประกอบอาชีพ
๗. คู่มือครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๘. การส่งเสริมการท่องเที่ยว
๙. การจัดการศึกษา
๑๐. การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
๑๑. การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
๑๒. การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัด และการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
๑๓. การจัดให้มี และบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
๑๔. การส่งเสริมกีฬา
๑๕. การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
๑๖. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
๑๗. การรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
๑๘. การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
๑๙. การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล
๒๐. การจัดให้มี และควบคุมสุสาน และฌาปนสถาน
๒๑. การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
๒๒. การจัดให้มี และควบคุมการฆ่าสัตว์
๒๓. การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัย โรงมหรสพ และสาธารณสถานอื่นๆ
๒๔. การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒๕. การผังเมือง
๒๖. การขนส่ง และการวิศวกรรมจราจร
๒๗. การดูแลรักษาที่สาธารณะ
๒๘. การควบคุมอาคาร

๒๙. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๓๐. การรักษาความสงบเรียบร้อย ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน

๓๑. กิจกรรมใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

เทศบาลตำบลต้นหยงมีภารกิจต่างๆ มากมายความสำคัญต่อท้องถิ่นเป็นอย่างมาก เพราะเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีขนาดเล็ก แต่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด โดยเฉพาะประชาชนในพื้นที่ชนบท องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เปิดโอกาสให้ประชาชนในชุมชนระดับตำบล หมู่บ้านได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเองตามระบอบประชาธิปไตย

เทศบาลตำบลต้นหยง จึงจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการความเสี่ยงของเทศบาลตำบลต้นหยง เพื่อหาวิธีการป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้น อันจะส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติงานเพื่อลดโอกาสความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนในพื้นที่ การบริหารจัดการความเสี่ยงของเทศบาลตำบลต้นหยงมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นแนวทางที่ใช้ตรวจสอบและประเมินความเสี่ยงของเทศบาลตำบลต้นหยงของเทศบาลตำบลต้นหยงด้วยการคาดการณ์ล่วงหน้าในกรณีที่มีความเสี่ยงนั้นเกิดขึ้นจริง และนำแนวทางจัดการความเสี่ยงนี้ไปใช้ในการดำเนินการ

๑. วิสัยทัศน์

“เทศบาลตำบลต้นหยงน่าอยู่ ทุกคนมีสุข”

เทศบาลตำบลต้นหยงเป็นเมืองที่น่าอยู่ น่าอาศัย ประชาชนมีความเป็นอยู่อย่างสันติสุขท่ามกลางวัฒนธรรมอันดีงาม เป็นเมืองที่มีสิ่งแวดล้อมเมืองดี สภาพภูมิทัศน์สวยงาม ประชาชนมีวิถีชีวิตที่ดีทั้งระบบนิเวศน์เมืองดี เป็นระเบียบเรียบร้อย มีมรดกวัฒนธรรมทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมที่ทุกคนภูมิใจ ประชาชนมีคุณภาพชีวิต สังคมที่ดีคือการศึกษาวัฒนธรรม นันทนาการดี สาธารณสุขดีได้มาตรฐาน สวัสดิการดี ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โครงสร้างพื้นฐานได้มาตรฐานทั่วถึง คือสาธารณูปโภค สาธารณูปการได้มาตรฐานทั่วถึง มีการจัดการทรัพยากรธรรมชาติทางกายภาพของเมืองเป็นระเบียบเรียบร้อย เศรษฐกิจดีมีการค้าขายกับชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้านและโลกมุสลิม มีความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ มีเศรษฐกิจชุมชนที่เข้มแข็งสามารถช่วยตนเองได้ ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารงานและร่วมพัฒนาทุกด้าน มีประสิทธิภาพด้านการเมืองการบริหารบุคลากรปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด มีการปฏิบัติงานที่โปร่งใสตรวจสอบได้ทุกขั้นตอน ทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลต้นหยง (Strategic)

เทศบาลตำบลต้นหยง ได้กำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนา ยุทธศาสตร์การพัฒนา และแนวทางการพัฒนาไว้ ๘ ยุทธศาสตร์ ตามกรอบยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดปัตตานี ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชนและการแก้ไขปัญหาความยากจน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านสังคมและการพัฒนาคุณภาพชีวิต
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านการกีฬาและการท่องเที่ยว
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี
- ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาด้านความมั่นคงและเสริมสร้างสันติสุข

๓. เป้าประสงค์(Traget)

- ๑) ประชาชนมีอาชีพ มีพื้นที่ทำการเกษตร มีผลิตภัณฑ์ชุมชน มีแหล่งจำหน่ายสินค้า และมีรายได้เพียงพอ
- ๒) ประชาชน ได้รับการศึกษาทุกระดับ มีแหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัย มีคุณธรรม จริยธรรม บำรุงรักษา ศาสนา ศาสนสถาน ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๓) ประชาชนมีจิตสำนึกในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมประชาชนมีจิตสำนึกในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
- ๔) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ชุมชนมีความเข้มแข็ง มีความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และไทยแลนด์ ๔.๐
- ๕) ประชาชนมีพละนาถมีที่ตีสถานที่ออกกำลังกาย และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวประชาชนมีพละนาถมีที่ตีสถานที่ออกกำลังกาย และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
- ๖) ประชาชนได้รับการบริการอย่างสะดวกรวดเร็วมีประสิทธิภาพ ตามหลักธรรมาภิบาล และระบอบประชาธิปไตย
- ๗) ประชาชน มีน้ำอุปโภค-บริโภค มีไฟฟ้า เส้นทางคมนาคมทางบกทางน้ำสะดวกรวดเร็วได้มาตรฐาน
- ๘) ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๔. ตัวชี้วัด (key Performance Indicators ; KPI)

- ๑) ร้อยละของประชาชนที่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนพื้นที่ทำการเกษตร พัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน มีรายได้เพิ่มขึ้น
- ๒) ร้อยละของประชาชนได้รับการศึกษาทุกระดับ มีแหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัย มีคุณธรรม จริยธรรม บำรุงรักษา ศาสนา ศาสนสถาน ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๓) ร้อยละของประชาชนมีจิตสำนึกในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
- ๔) ร้อยละของประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ชุมชนมีความเข้มแข็ง มีความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และไทยแลนด์ ๔.๐
- ๕) ร้อยละของประชาชนมีพละนาถมีที่ตีสถานที่ออกกำลังกาย และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
- ๖) ร้อยละของประชาชนได้รับการบริการอย่างสะดวกรวดเร็วมีประสิทธิภาพ ตามหลักธรรมาภิบาล และระบอบประชาธิปไตย
- ๗) ร้อยละของประชาชน มีน้ำอุปโภค-บริโภค มีไฟฟ้า เส้นทางคมนาคมทางบกทางน้ำสะดวกรวดเร็วได้มาตรฐาน

๕. ค่าเป้าหมาย(Goal)

๑ ร้อยละของประชาชนที่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนพื้นที่ทำการเกษตร พัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน มีรายได้เพิ่มขึ้น

๒ ร้อยละของประชาชนที่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนพื้นที่ทำการเกษตร พัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน มีรายได้เพิ่มขึ้น

๓ ร้อยละของประชาชนได้รับการศึกษาทุกระดับ มีแหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัย มีคุณธรรม จริยธรรม บำรุงรักษา ศาสนา ศาสนสถาน ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๔ ร้อยละของประชาชนมีจิตสำนึกในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๕ ร้อยละของประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ชุมชนมีความเข้มแข็ง มีความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และไทยแลนด์ ๔.๐

๖ ร้อยละของประชาชนมีพลาณามัยที่ดีมีสถานที่ออกกำลังกาย และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

๗ ร้อยละของประชาชนได้รับการบริการอย่างสะดวกรวดเร็วมีประสิทธิภาพ ตามหลักธรรมาภิบาล และระบอบประชาธิปไตย

๘ ร้อยละของประชาชน มีน้ำอุปโภค-บริโภค มีไฟฟ้า เส้นทางคมนาคมทางบกทางน้ำสะดวกรวดเร็วได้มาตรฐาน

๙ ร้อยละของประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๖. กลยุทธ์การพัฒนา(Strategy)

กลยุทธ์ คือ เป็นขอบข่ายแนวทางในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ และเทศบาลตำบลต้นหยง ได้กำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนาเทศบาล เพื่อให้การพัฒนาบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ จึงกำหนดกลยุทธ์หลักไว้ ๓๒ กลยุทธ์ ดังนี้

๑) ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างงานสร้างอาชีพให้กับประชาชนในท้องถิ่น

๒) ส่งเสริมสนับสนุนอาชีพด้านการเกษตร ปศุสัตว์สู่อุตสาหกรรมอาหารฮาลาลตามแนวพระราชดำริ โดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง

๓) ส่งเสริมระบบเศรษฐกิจชุมชน การตลาด การค้า การลงทุนในท้องถิ่นและสนับสนุนให้มีตลาดกลางจำหน่ายสินค้า

๔) ส่งเสริมสนับสนุนผู้ประกอบการในการพัฒนาคุณภาพผลผลิต ผลิตภัณฑ์สู่มาตรฐาน

๕) ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ

๖) ส่งเสริมสนับสนุนบทบาทสถานศึกษาให้เป็นแหล่งเรียนรู้ในชุมชน

๗) ส่งเสริมสนับสนุนการใช้สื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

๘) ส่งเสริมทำนุบำรุงศาสนา ศาสนสถาน ศาสนพิธีต่าง ๆ

๙) ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ของเด็กเยาวชนและประชาชน

๑๐) ส่งเสริมอนุรักษ์และสืบสานขนบธรรมเนียม ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๑๑) อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบยั่งยืน

- ๑๒) ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีจิตสำนึกในการร่วมกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
- ๑๓) ปรับปรุงภูมิทัศน์ในชุมชนและเมือง
- ๑๔) จัดทำระบบกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูลตลอดจนระบบบำบัดน้ำเสีย
- ๑๕) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความเข้มแข็งของชุมชนและสถาบันครอบครัว มีความพร้อมก้าวสู่ประชาคมอาเซียน
- ๑๖) ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา ผู้ประสบภัย และผู้ด้อยโอกาสในสังคม
- ๑๗) ป้องกันและจำกัดการแพร่ระบาดของยาเสพติดตลอดถึงการบำบัดฟื้นฟูทั้งด้านร่างกายและจิตใจแก่ผู้ติดยาเสพติด
- ๑๘) การป้องกัน ควบคุมโรคติดต่อ/โรคไม่ติดต่อ
- ๑๙) ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมด้านการกีฬา การออกกำลังกายและกีฬามันทนาการ
- ๒๐) ส่งเสริมสนับสนุนการก่อสร้าง ปรับปรุงสนามกีฬา และพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แหล่งโบราณสถานโบราณวัตถุ
- ๒๑) ส่งเสริมสวัสดิการและพัฒนาศักยภาพบุคลากรภายในองค์กร
- ๒๒) พัฒนา ปรับปรุงจัดหาเครื่องมือ เครื่องใช้ และพัฒนาสถานที่ปฏิบัติงาน
- ๒๓) พัฒนาปรับปรุงระบบบริหารจัดการองค์กรตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
- ๒๔) พัฒนาและสร้างระบบการให้บริการที่ทันสมัย รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ
- ๒๕) ให้ความรู้เกี่ยวกับระบบการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตย
- ๒๖) ก่อสร้าง บุกเบิก ปรับปรุง บำรุงรักษาทาง คมนาคม สะพาน เขื่อน ระบบระบายน้ำ
- ๒๗) ก่อสร้าง ปรับปรุงพัฒนา แหล่งน้ำอุปโภค บริโภคให้ทั่วถึงและเพียงพอ
- ๒๘) พัฒนาระบบจราจรและ ส่งเสริมการมีและใช้ไฟฟ้าให้เพียงพอและทั่วถึง รวมทั้งโครงสร้างพื้นฐานอื่นๆ
- ๒๙) จัดทำผังเมือง เส้นทาง และครวเรือนในเขตเทศบาล
- ๓๐) ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
- ๓๑) เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้มีส่วนร่วมในการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่น
- ๓๒) ส่งเสริมให้ท้องถิ่นมีความสามารถและมีศักยภาพในการสนับสนุนงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ตลอดถึงการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่น

๗. จุดยืนทางยุทธศาสตร์(Positioning)

เน้นการพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญให้กับชุมชนมีระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ ประชาชนมีรายได้และคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น คนในชุมชนร่วมดูแลและรักษาทรัพยากรธรรมชาติโดยไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม มีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทรเสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน เทศบาลให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาในทุกระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน ประชาชนใน

เทศบาลยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เทศบาลจึงกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ ๘ ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

- ๑) การพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชนและการแก้ไขปัญหาความยากจน
- ๒) การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๓) การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๔) การพัฒนาด้านสังคมและการพัฒนาคุณภาพชีวิต
- ๕) การพัฒนาด้านการกีฬาและการท่องเที่ยว
- ๖) การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี
- ๗) การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- ๘) การพัฒนาด้านความมั่นคงและเสริมสร้างสันติสุข

๑๐. โครงสร้างของหน่วยงาน

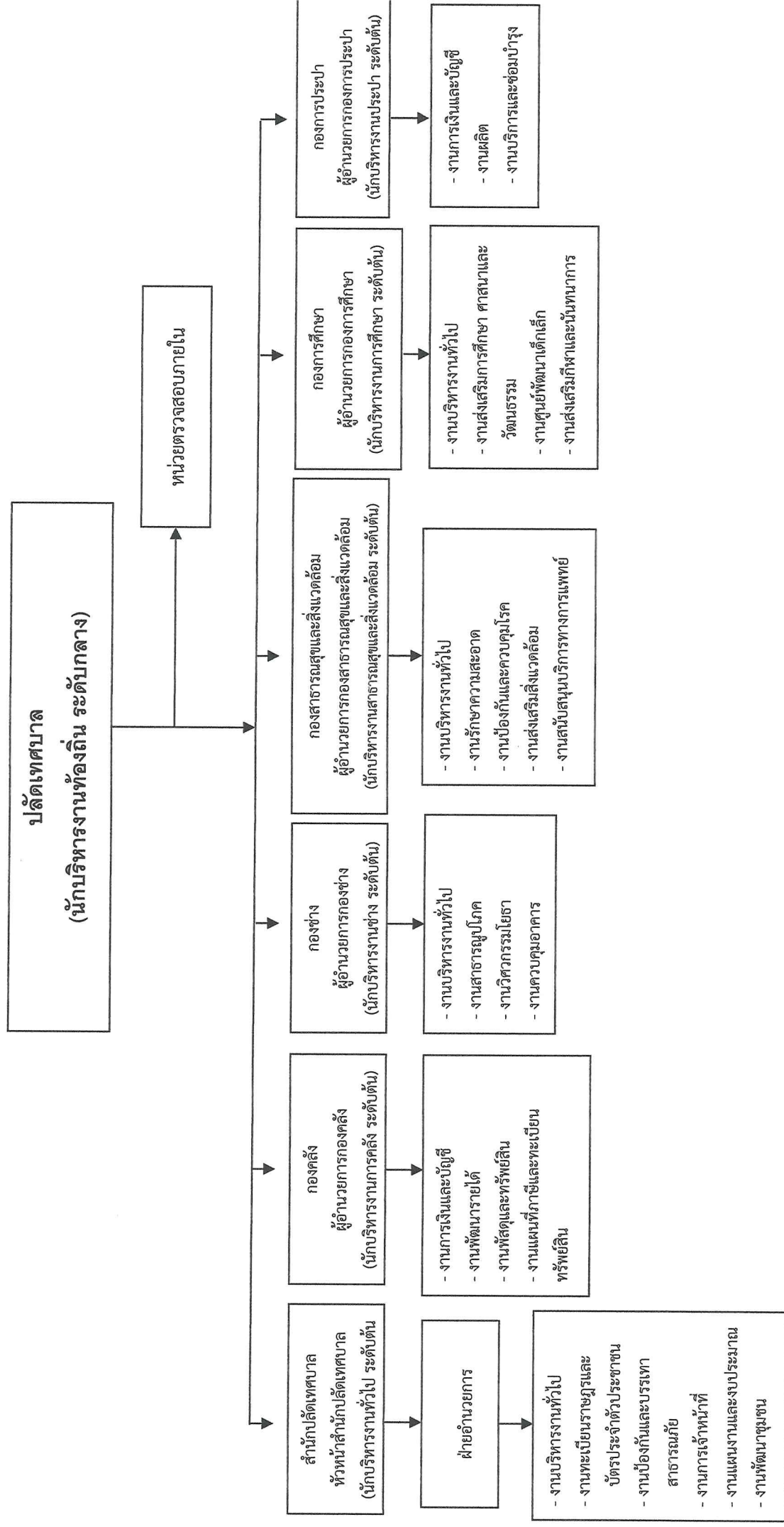
จากสภาพปัญหาของเทศบาลตำบลต้นยางดังกล่าว เทศบาลตำบลต้นยางมีภารกิจอำนาจหน้าที่ที่จะต้องดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าวภายใต้พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยมีการกำหนดโครงสร้างส่วนราชการ ดังนี้

โครงสร้างตามแผนอัตรากำลังพนักงานเทศบาล

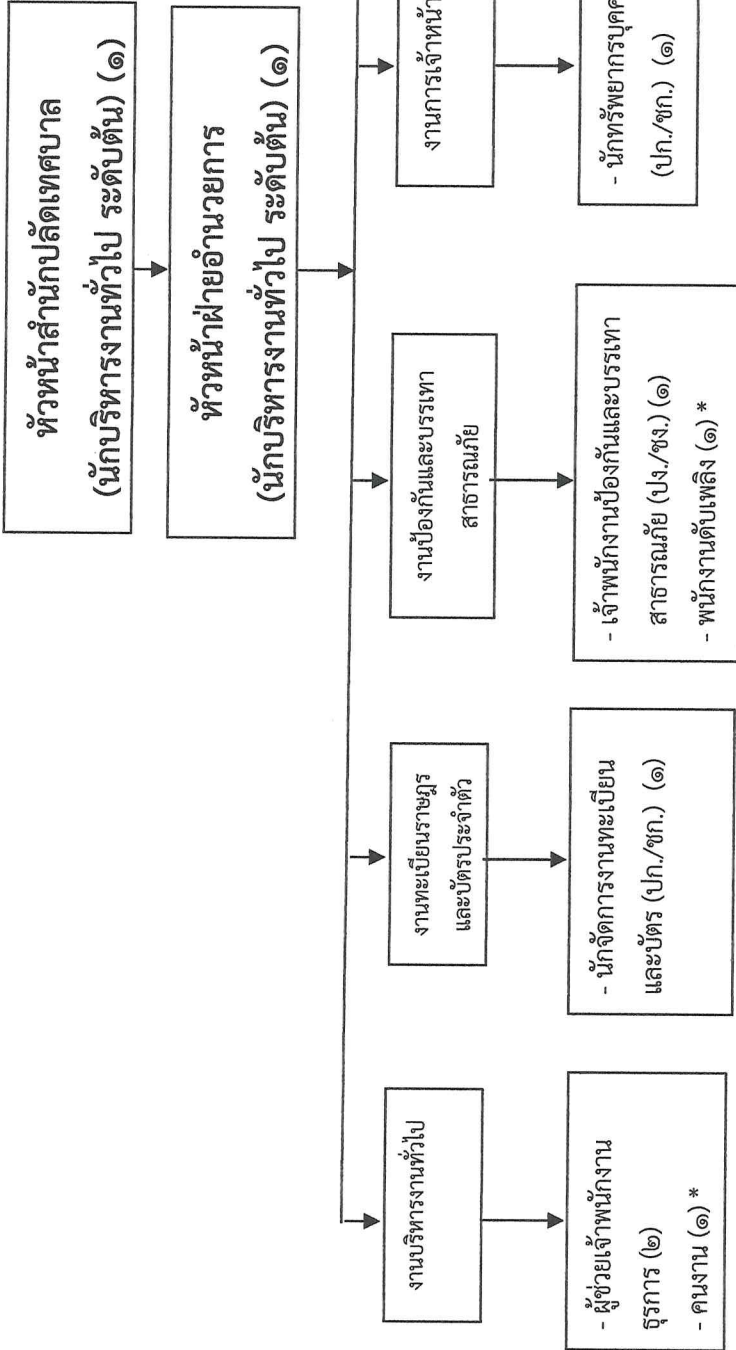
โครงสร้างตามแผนอัตรากำลังปัจจุบัน	โครงสร้างตามแผนอัตรากำลังใหม่	หมายเหตุ
๑. สำนักปลัดเทศบาล ๑.๑ ฝ่ายอำนวยการ ๑.๑.๑ งานบริหารงานทั่วไป ๑.๑.๒ งานทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัวประชาชน ๑.๑.๓ งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ๑.๑.๔ งานการเจ้าหน้าที่ ๑.๑.๕ งานแผนงานและงบประมาณ ๑.๑.๖ งานพัฒนาชุมชน	๑. สำนักปลัดเทศบาล ๑.๑ ฝ่ายอำนวยการ ๑.๑.๑ งานบริหารงานทั่วไป ๑.๑.๒ งานทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัวประชาชน ๑.๑.๓ งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ๑.๑.๔ งานการเจ้าหน้าที่ ๑.๑.๕ งานแผนงานและงบประมาณ ๑.๑.๖ งานพัฒนาชุมชน	
๒. กองคลัง ๒.๑ งานการเงินและบัญชี ๒.๒ งานพัฒนารายได้ ๒.๓ งานพัสดุและทรัพย์สิน	๒. กองคลัง ๒.๑ งานการเงินและบัญชี ๒.๒ งานพัฒนารายได้ ๒.๓ งานพัสดุและทรัพย์สิน ๒.๔ งานแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน	กำหนดงานเพิ่มตามยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการที่ดี
๓. กองช่าง ๓.๑ งานบริหารงานทั่วไป ๓.๒ งานสาธารณูปโภค ๓.๓ งานก่อสร้างและซ่อมบำรุง	๓. กองช่าง ๓.๑ งานบริหารงานทั่วไป ๓.๒ งานสาธารณูปโภค ๓.๓ งานวิศวกรรมโยธา ๓.๔ งานควบคุมอาคาร	เปลี่ยนชื่องาน เปลี่ยนชื่องาน
๔. กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ๔.๑ งานบริหารงานทั่วไป ๔.๒ งานรักษาความสะอาด ๔.๓ งานป้องกันและควบคุมโรค	๔. กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ๔.๑ งานบริหารงานทั่วไป ๔.๒ งานรักษาความสะอาด ๔.๓ งานป้องกันและควบคุมโรค ๔.๔ งานส่งเสริมสิ่งแวดล้อม ๔.๕ งานสนับสนุนบริการทางการแพทย์	กำหนดงานเพิ่มตามยุทธศาสตร์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕. กองการศึกษา ๕.๑ งานบริหารงานทั่วไป ๕.๒ งานส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	๕. กองการศึกษา ๕.๑ งานบริหารงานทั่วไป ๕.๒ งานส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ๕.๓ งานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๕.๔ งานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ	กำหนดงานเพิ่มตามยุทธศาสตร์ด้านการศึกษา ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรมและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น
๖. กองการประปา ๖.๑ งานการเงินและบัญชี ๖.๒ งานผลิต ๖.๓ งานบริการและซ่อมบำรุง	๖. กองการประปา ๖.๑ งานการเงินและบัญชี ๖.๒ งานผลิต ๖.๓ งานบริการและซ่อมบำรุง	
๗. หน่วยตรวจสอบภายใน	๗. หน่วยตรวจสอบภายใน	

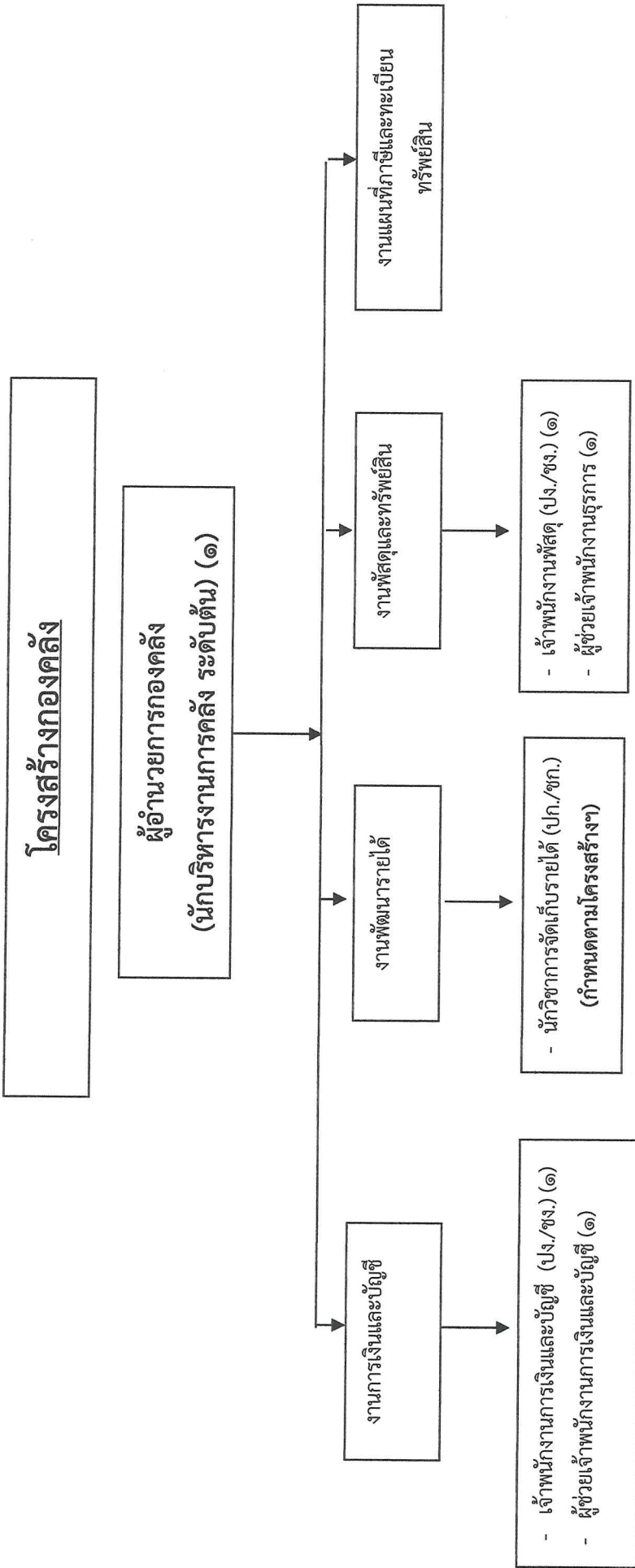
โครงสร้างส่วนราชการของเทศบาลตำบลน่ายาง

โครงสร้างสำนักปัดเทศบาล

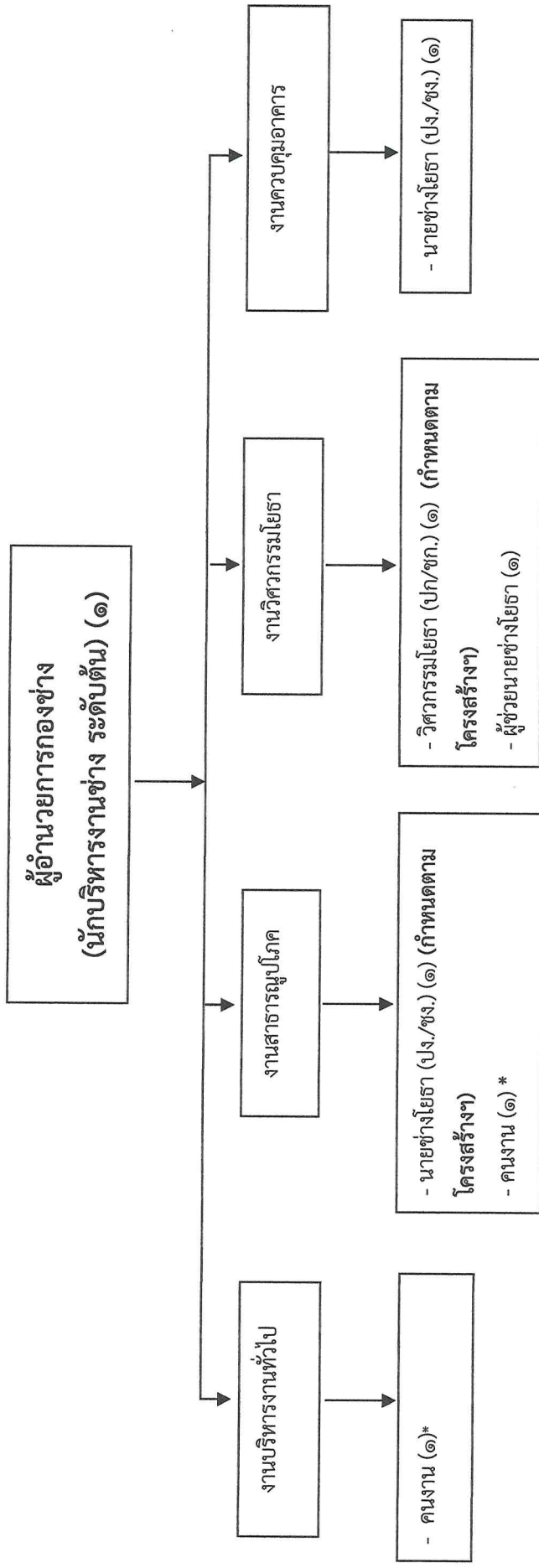

ระดับ	อำนาจการท้องถิ่น			วิชาการ			ทั่วไป			ถูกจ้างประจำ	พนักงานจ้าง		รวม
	ต้น	กลาง	สูง	ปฏิบัติกร	ชำนาญการ	ชำนาญการพิเศษ	ปฏิบัติงาน	ชำนาญงาน	อาวุโส		ภารกิจ	ทั่วไป *	
จำนวน	๒	-	-	-	๓	-	-	๑	-	-	๒	๒	๑๐

ระดับ จำนวน	อำนาจการท้องถิ่น			วิชาการ			ทั่วไป			ถูกจ้างประจำ		พนักงานจ้าง		รวม
	ต้น	กลาง	สูง	ปฏิบัติการ	ชำนาญการ	ชำนาญการพิเศษ	ปฏิบัติงาน	ชำนาญงาน	อาวุโส	-	-	ภารกิจการ	ทั่วไป *	
๑	-	-	-	๑	-	-	๒	-	-			๒	-	๖

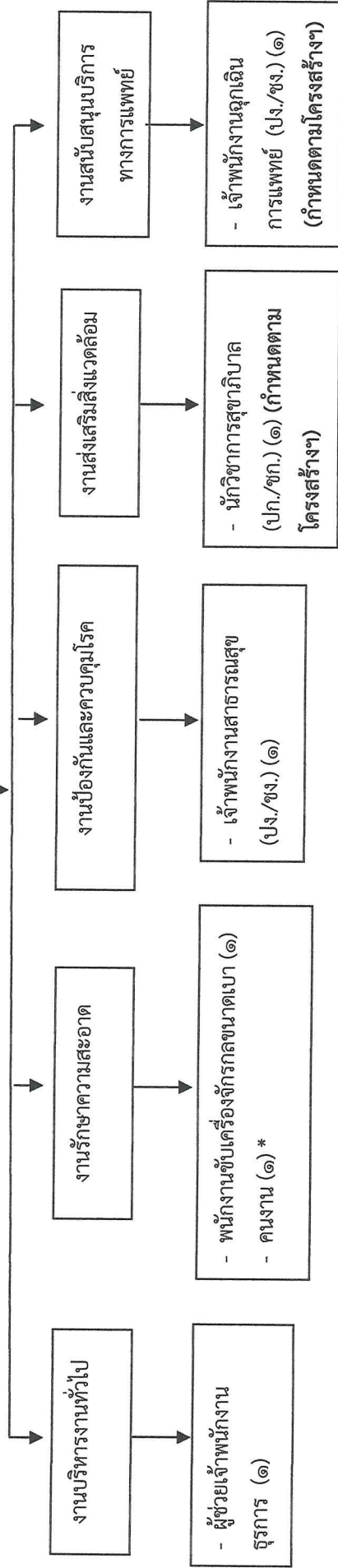
โครงสร้างกองช่าง

ระดับ	อำนาจการท้องถิ่น			วิชาการ			ทั่วไป			ลูกจ้างประจำ		พนักงานจ้าง		รวม
	ต้น	กลาง	สูง	ปฏิบัติการ	ชำนาญการ	ชำนาญการพิเศษ	ปฏิบัติงาน	ชำนาญงาน	อาวุโส			ภารกิจ	ทั่วไป *	
จำนวน	๑	-	-	๑	-	-	๑	๑	-	-	-	๑	๓	๘

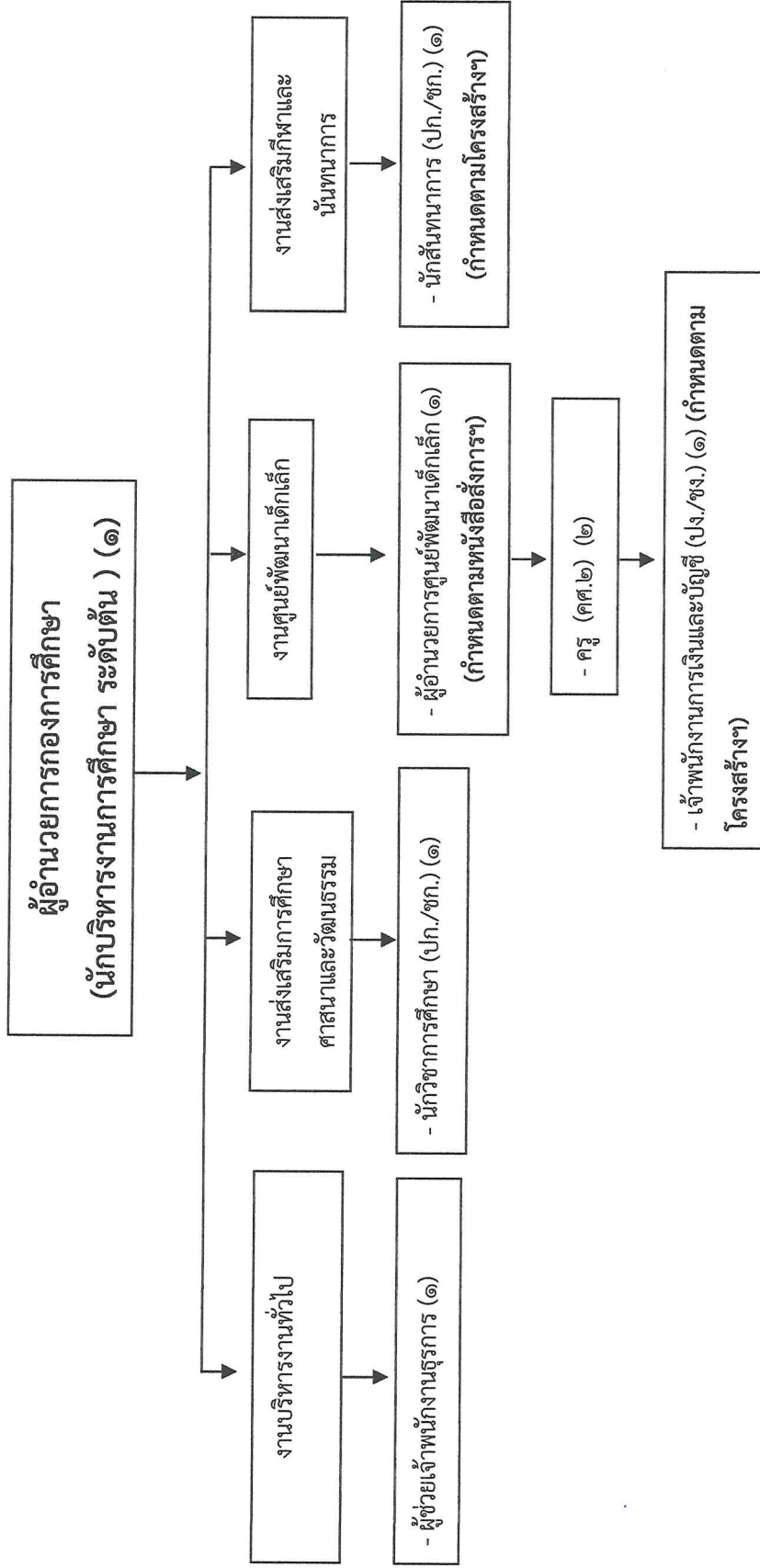
โครงสร้างกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

ผู้อำนวยการกองสาธารณสุข
(นักบริหารงานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ระดับต้น)

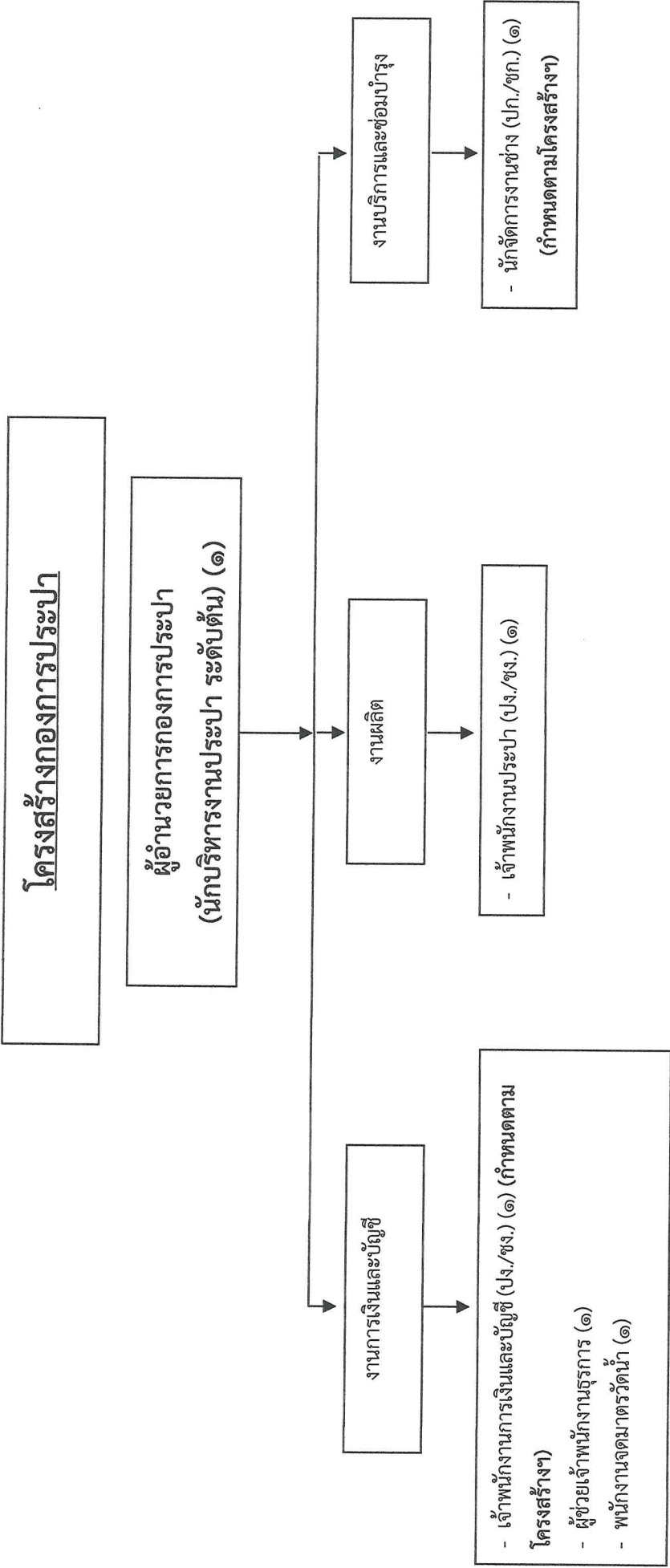

ระดับ จำนวน	อำนาจการท้องถิ่น			วิชาการ			ทั่วไป			ถูกจำประจำ การกิจ	พนักงานจ้าง ทั่วไป *		รวม
	ต้น	กลาง	สูง	ปฏิบัติการ	ชำนาญการ	ชำนาญการพิเศษ	ปฏิบัติงาน	ชำนาญงาน	อาวุโส		๑	๑	
๑	๑	-	-	๑	-	-	๑	๑	-	๑	๑	๑	๗

โครงสร้างกองการศึกษา

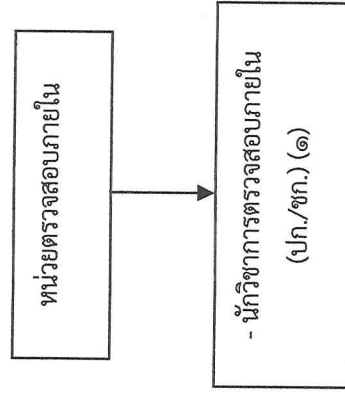

ระดับ จำนวน	อำนาจการท้องถิ่น			วิชาการ			ทั่วไป			ข้าราชการครู			ลูกจ้างประจำ		พนักงานจ้าง		รวม
	ต้น	กลาง	สูง	ปฏิบัติการ	ชำนาญการ	ชำนาญการพิเศษ	ปฏิบัติงาน	ชำนาญงาน	อาวุโส	คศ.๑	คศ.๒	ผอ.ศูนย์ ศพด.			ภารกิจ	ทั่วไป	
จำนวน	๑	-	-	-	๑	-	๒	-	-	-	๒	๑	-	๑	๑	-	๘

ระดับ จำนวน	อำนาจการท้องถิ่น			วิชาการ			ทั่วไป			ลูกจ้างประจำ		พนักงานจ้าง		รวม
	ต้น	กลาง	สูง	ปฏิบัติการ	ชำนาญการ	ชำนาญการพิเศษ	ปฏิบัติงาน	ชำนาญงาน	อาวุโส			ภารกิจ	ทั่วไป	
๑	-	-	-	๑	-	-	๒	-	-	-	-	๒	-	๖

โครงสร้างหน่วยตรวจสอบภายใน

ระดับ	อำนาจการท้องถิ่น		วิชาการ			ทั่วไป			ลูกจ้างประจำ	พนักงานจ้าง	
	ต้น	กลาง	สูง	ปฏิบัติการ	ชำนาญการพิเศษ	ปฏิบัติงาน	ชำนาญงาน	อาวุโส		ภารกิจ	ทั่วไป
จำนวน	-	-	-	๑	-	-	-	-	-	-	๕

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพภายในชุมชนเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคต ด้วยเทคนิค SWOT Analysis ซึ่งพิจารณาจากสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์กร ได้แก่ สภาพแวดล้อมด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการเมืองการปกครอง และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผลปรากฏดังนี้

จุดแข็ง (Strength)

๑. เป็นเทศบาลตำบลต้นหยงที่มีความพร้อมทางด้านบริการโครงสร้างพื้นฐานและมีขีดความสามารถในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน

๒. ภายในเขตเทศบาลเป็นที่ตั้งของธุรกิจการค้าและด้านการให้บริการ

๓. มีวัฒนธรรมเป็นอัตลักษณ์ของท้องถิ่น โดยเฉพาะมีความเคร่งในศาสนาและหลักการปฏิบัติ

๔. ประชาชน ชุมชน องค์กรเอกชนให้การสนับสนุนส่งเสริมตรวจสอบ ติดตามการดำเนินงานของเทศบาลตำบลต้นหยง

๕. เทศบาลตำบลต้นหยงมีภูมิวิเทศน์ที่เหมาะสมเป็นท้องถิ่นน่าอยู่และน่าอาศัย

๖. เทศบาลตำบลต้นหยงเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป

๗. ประชาชนให้ความร่วมมือและมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

๘. คนตำบลต้นหยงมีความภูมิใจในความเป็นคนมะนังยง

จุดอ่อน (weakness)

๑. เยาวชนในพื้นที่ไม่ได้รับการศึกษาอย่างเหมาะสม

๒. ประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ

๓. ความร่วมมือของประชาชนในท้องถิ่นมีน้อย

๔. ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในกลุ่มวัยรุ่น

๕. เหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่เกิดขึ้นอยู่เสมอ

๖. ประชาชนขาดความกระตือรือร้นในการช่วยเหลือตนเอง

๗. คุณภาพชีวิตของคนในชุมชนอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำกว่ามาตรฐาน

๘. ระบบประปายังไม่สมบูรณ์ประชาชนให้ข้อมูลแก่ภาครัฐที่ไม่ตรงกับความจริง

๙. ปัญหาการคมนาคมขนส่งที่จะรองรับการเดินทาง ของประชาชนระหว่างหมู่บ้าน

๑๐. ปัญหาการทำนา เนื่องจากขาดระบบชลประทานที่ดี ทำให้ขาดน้ำจนไม่สามารถทำนาได้

๑๑. ปัญหาการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ และการทำลายสิ่งแวดล้อมเขตเพิ่มมากขึ้นส่งผลให้ปริมาณขยะ ปัญหาน้ำเสีย และปัญหามลพิษทางอากาศมีปริมาณเพิ่มมากขึ้นอันจะเป็นสาเหตุการทำลายภาพพจน์ของท้องถิ่น และส่งผลต่อสุขภาพของประชาชนในท้องถิ่นเทศบาลตำบลต้นหยง ขาดการสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินโครงการขนาดใหญ่

๑๒. เทศบาลตำบลต้นหยงขาดการจัดระเบียบของท้องถิ่นและขาดการบังคับใช้อย่างเคร่งครัด

โอกาส (Opportunity)

๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๖๐ ให้การสนับสนุนการดำเนินงานของท้องถิ่นไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาด้านเศรษฐกิจท้องถิ่น ระบบสาธารณสุขโรค และสาธารณสุขการ เป็นต้น

๒. พระราชบัญญัติกำหนดแผน และขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น

๓. รัฐบาลสนับสนุนให้แต่ละท้องถิ่นมีบทบาทในการอนุรักษ์ฟื้นฟูเผยแพร่ และถ่ายทอด วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นมากขึ้น

๔. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ สนับสนุนให้มีการจัดการศึกษาที่สอดคล้อง กับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างเท่าเทียมกันและทั่วถึง

๕. ภาครัฐมีโครงการพัฒนาต่างๆ เป็นจำนวนมากเพื่อแก้ปัญหาความยากจน

๖. เป็นตำบลตัวอย่างที่อยู่ใกล้ตัวอำเภอเมืองปัตตานีเหมาะแก่การประกอบธุรกิจและทำ การค้า

๗. รัฐบาลให้การสนับสนุนเรื่องการศึกษาตั้งแต่ระดับก่อนวัยเรียนจนถึงปริญญาตรี

๘. ภาครัฐสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานราชการมีคนในพื้นที่ปฏิบัติงาน

๙. มีสภาพพื้นที่ ที่เอื้อต่อการพัฒนา

อุปสรรค (Threat)

๑. สภาพการณ์ทางเศรษฐกิจ ในระดับประเทศในระดับภูมิภาคส่งผลกระทบต่อพัฒนาท้องถิ่น

๒. การขยายตัวของชุมชนและการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรในเขตตำบลมะนังยงส่งผลให้ ประชาชนมีระดับความต้องการในการบริการสาธารณะตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่าง ครอบคลุมและทั่วถึง

๓. ความทันสมัยและกระแสวัฒนธรรมต่างชาติทำให้ประชาชนในท้องถิ่น ลืมรากฐานทาง วัฒนธรรมที่มีอยู่ และหันไปนิยมวัฒนธรรมการบริโภคมากขึ้น

๔. โครงสร้างของประชาชนในภาพรวมของเขตเทศบาลตำบลตันหยงไม่เอื้อต่อการพัฒนา

๕. ประชาชนไม่เชื่อมั่นในระบบราชการ

๖. ความยากจนจึงทำให้เด็กไม่ได้รับการศึกษา

๗. ประชาชนมีหนี้สินเกือบทุกครัวเรือน

๘. ค่าตอบแทนในพื้นที่ต่ำจึงส่งผลให้คนในพื้นที่ ออกทำงานนอกพื้นที่ โดยเฉพาะประเทศ

มาเลเซีย

๙. ปัญหาการลักลอบขนยาในชุมชน

๑๐. ขาดความปลอดภัยในชีวิต เนื่องจากมีความไม่สงบในพื้นที่

๑๑. ประชาชนไม่มั่นใจในนโยบายของรัฐบาลและผู้บริหาร

๑๒. ประชาชนขาดความรู้เกี่ยวกับกฎหมายการเมืองการบริหาร

๑๓. ประชาชนไม่ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒. การกำหนดนโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยง

๑. กำหนดให้การบริหารความเสี่ยงเป็นความรับผิดชอบของพนักงานในทุกระดับชั้นที่ต้อง ตระหนักถึงความเสี่ยงที่มีในการปฏิบัติงานในหน่วยงานของตนและองค์กร โดยให้ความสำคัญในการบริหาร ความเสี่ยง ด้านต่างๆ ให้อยู่ใน ระดับที่เพียงพอและเหมาะสม

๒. ให้มีกระบวนการบริหารความเสี่ยงองค์กรที่เป็นไปตามมาตรฐานที่ดีตามแนวปฏิบัติสากล เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการความเสี่ยง ที่อาจส่งผลกระทบกับการดำเนินงานของเทศบาลตำบลตันหยง อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดการพัฒนาและมีการปฏิบัติงานด้านการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กรในทิศทาง เดียวกัน โดยนำระบบการบริหารความเสี่ยงมาเป็นส่วนหนึ่งในการตัดสินใจ การวางแผนกลยุทธ์แผนงาน และ การ ดำเนินงานของผู้บริหาร ข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างเทศบาลตำบลตันหยงรวมถึงการมุ่งเน้นให้ บรรลุ

วัตถุประสงค์ เป้าหมาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ กลยุทธ์ ที่กำหนดไว้ เพื่อสร้างความเป็นเลิศในการปฏิบัติงาน และสร้างความเชื่อมั่นของผู้เกี่ยวข้อง

๓. มีการกำหนดแนวทางป้องกันและบรรเทาความเสี่ยงจากการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนเพื่อหลีกเลี่ยงความเสียหายหรือความสูญเสียที่อาจเกิดขึ้น รวมถึงการติดตามและประเมินผล การบริหารความเสี่ยงอย่างสม่ำเสมอ มีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในกระบวนการบริหาร ความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนและสนับสนุนให้บุคลากรทุกระดับสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลข่าวสารการบริหาร ความเสี่ยงอย่างทั่วถึง ตลอดจนการจัดระบบการรายงานการบริหารความเสี่ยงให้ผู้บริหาร ปลัดเทศบาลตำบล ดันหยง เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายใน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๓. การระบุความเสี่ยง

การระบุความเสี่ยงในกระบวนการปฏิบัติงาน หรือกิจกรรม เป็นการพิจารณาว่ามีสิ่งใดหรือ เหตุการณ์ใดที่อาจเป็นปัญหาอุปสรรค ซึ่งอาจทำให้การดำเนินงานไม่ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของ งานกิจกรรมและกระบวนการที่ได้ปฏิบัติอยู่ ทั้งในส่วนของงานตามภารกิจประจำและงานตามนโยบายว่า ตอบสนองและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ วิสัยทัศน์ พันธกิจ และภารกิจของหน่วยงานรวมถึงคาดคะเนผลผลิต และผลลัพธ์ของแต่ละงานกิจกรรมว่าจะเกิดผลในทางใดโดยพิจารณาได้จากกระบวนการหรือกิจกรรมที่มี ความสำคัญของข้อมูลสถิติของความเสี่ยงที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตและจากการระดมความคิดเห็น ของบุคลากรภายในหน่วยงานจากนั้นระบุปัจจัยเสี่ยง คือ สาเหตุที่ทำให้เกิดความเสี่ยง ทั้งนี้ในการระบุความ เสี่ยงจะต้องพิจารณาแหล่งที่มาของปัจจัยเสี่ยงทั้ง ๒ ด้าน คือ ปัจจัยเสี่ยงภายใน และปัจจัยเสี่ยงภายนอก

๓.๑ ปัจจัยเสี่ยงภายใน หมายถึง ความเสี่ยงที่สามารถควบคุมได้โดยองค์กร เช่น โครงสร้าง องค์กร วัฒนธรรมองค์กร นโยบายการบริหารจัดการ กระบวนการปฏิบัติงาน ความรู้ความสามารถและทักษะ ของบุคลากร ความเพียงพอของข้อมูล และเทคโนโลยีสำหรับการให้บริการ เป็นต้น

๓.๒ ปัจจัยเสี่ยงภายนอก หมายถึง ความเสี่ยงที่ไม่สามารถควบคุมได้โดยองค์กร เช่น สภาพการณ์การแข่งขัน กระแสสังคม การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี การเมือง สภาวะเศรษฐกิจ สังคม กฎหมาย ภัยธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม เป็นต้น

แนวทางในการระบุความเสี่ยง

๑. ศึกษา และพิจารณาถึงเหตุการณ์ที่จะทำให้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ต่าง ๆ โดยพิจารณาทั้ง ปัจจัยทั้งภายในและภายนอก เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้ว หรือคาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต

๒. พิจารณาถึงผลที่เกิดขึ้นจากความเสี่ยง สรุปประเด็นเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น ซึ่งมีผลกระทบ ต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ และสาเหตุของเหตุการณ์หรือความเสี่ยงดังกล่าว ให้เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อหารือ ร่วมกัน หากเหตุการณ์ที่มีผลกระทบในเชิงลบถือเป็นความเสี่ยงที่ต้องประเมินและจัดการความเสี่ยงนั้น สำหรับ เหตุการณ์ที่มีผลกระทบในเชิงบวกเป็นโอกาสซึ่งควรนำไปพิจารณาอีกครั้งในกระบวนการกำหนดวัตถุประสงค์ และกลยุทธ์ในการดำเนินงานต่อไปทั้งนี้ ต้องระบุสาเหตุของความเสี่ยงด้วยทุกครั้งโดยระบุให้ครบทุกสาเหตุที่ ทำให้เกิดความเสี่ยงดังกล่าวเพื่อให้สามารถกำหนดแผนจัดการความเสี่ยงให้ได้ตรงกับสาเหตุที่ทำให้เกิดความ เสี่ยง และสามารถลดความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๓. พิจารณาประเภทความเสี่ยง

๑. ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (Strategy Risks : S) คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากการกำหนดแผนกลยุทธ์ที่ไม่เหมาะสม หรือความเสี่ยงเกิดจากการนำกลยุทธ์ไปใช้ไม่ถูกต้อง ความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อทิศทางหรือภารกิจหลักขององค์กร หรือมีผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร เนื่องมาจากการเมือง เศรษฐกิจ ความเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ภายนอก ผู้ให้บริการ ฯลฯ หรือความเสี่ยงที่เกิดจากการ กระบวนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ผิดพลาด รวมถึงความเสี่ยงที่เกิดจากการกำหนดแผนกลยุทธ์ แผนดำเนินงาน และนำไปปฏิบัติไม่เหมาะสม หรือไม่สอดคล้องกับปัจจัยภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก อันส่งผลกระทบต่อ การบรรลุวิสัยทัศน์ พันธกิจ หรือสถานะขององค์กร

๒. ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risks : F) คือ ความเสี่ยงเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการเงิน เช่น ความเสี่ยงเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินไม่ถูกต้อง ความเสี่ยงเกี่ยวกับการรับเงินไม่ถูกต้อง ความเสี่ยงในการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการเงินการคลัง รวมถึงความเสี่ยงด้านการทุจริตทางการเงิน เป็นต้น

๓. ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน (Operation Risks : O) คือ ความเสี่ยงที่เกิดจาก กระบวนการทำงานที่ไม่มีประสิทธิภาพหรือไม่มีประสิทธิผล ความเสี่ยงเนื่องจากการปฏิบัติงานภายในองค์กร อันเกิดจากกระบวนการ บุคลากร ความเพียงพอของข้อมูล ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานขององค์กร เช่น ขาดการบริหารโครงการที่ดี ขาดบุคลากรที่มีคุณภาพ เป็นต้น

๔. ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบ (Legal Risks : L) คือ ความเสี่ยงที่หน่วยงานไม่ปฏิบัติตาม กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หลักเกณฑ์ประกาศ มติคณะรัฐมนตรี รวมถึงกฎ/นโยบาย/คู่มือ/แนวทางการปฏิบัติงานของหน่วยงาน ความเสี่ยงที่เกิดจากการละเมิดหรือไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับ ข้อสัญญา และข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานขององค์กร เช่น การทุจริต การไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขสัญญา การไม่ปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับผลกระทบสิ่งแวดล้อม

๕. ความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Technology Risks : T) คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากเทคโนโลยีสารสนเทศ

๖. ความเสี่ยงด้านความน่าเชื่อถือขององค์กร (Reputational Risks : R) คือ ความเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อชื่อเสียง ความเชื่อมั่น และความน่าเชื่อถือขององค์กร

๔. การประเมินความเสี่ยง

เทศบาลตำบลตันหยง มีการประเมินความเสี่ยงจากโอกาสที่จะเกิดและผลกระทบ ซึ่งโอกาสที่จะเกิด (Likelihood) หมายถึง ความถี่หรือโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยงและผลกระทบ (Impact) หมายถึง ความรุนแรงของความเสียหายที่จะเกิดขึ้นหากเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง รวมถึงขอบเขตระดับ ความเสี่ยงที่องค์กรสามารถยอมรับได้ เมื่อทำการประเมินแล้ว จึงนำมาวิเคราะห์ระดับความเสี่ยงหรือจัดลำดับความรุนแรงของความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อหน่วยงาน และพิจารณากำหนดกิจกรรมการควบคุมแต่ละความเสี่ยงให้เหมาะสมและยอมรับได้

การวิเคราะห์โอกาสที่จะเกิดปัจจัยเสี่ยงหรือสาเหตุของความเสียหาย

คะแนน	ระดับความเสี่ยง	คำอธิบาย
๑	ความเสี่ยงระดับน้อยมาก (Least Risk : L)	ไม่มีโอกาสที่จะเกิดขึ้นหรือมีเพียงเล็กน้อย (น้อยกว่า ร้อยละ ๒๐)
๒	ความเสี่ยงระดับน้อย (Low Risk : L)	มีโอกาสที่จะเกิดขึ้นน้อยครั้ง (ร้อยละ ๒๑ - ๔๐)
๓	ความเสี่ยงระดับปานกลาง (Moderate Risk : M)	มีโอกาสที่จะเกิดขึ้นบางครั้ง (ร้อยละ ๔๑ - ๖๐)
๔	ความเสี่ยงระดับสูง (High Risk : H)	มีโอกาสที่จะเกิดขึ้นบ่อยครั้ง (ร้อยละ ๖๑ - ๘๐)
๕	ความเสี่ยงระดับสูงมาก (Extreme Risk : E)	มีโอกาสที่จะเกิดขึ้นทุกครั้งหรือเกือบทุกครั้ง (มากกว่า ร้อยละ ๘๐)

การวิเคราะห์ผลกระทบของความเสียหาย

คะแนน	ระดับความเสี่ยง	คำอธิบาย
๑	ความเสี่ยงระดับน้อยมาก (Least Risk : L)	มีผลกระทบด้านจำนวนเงิน น้อยกว่า ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือ มีผลกระทบต่อผู้รับบริการ ต่ำกว่าร้อยละ ๒๐ หรือ มีผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือขององค์กรในระดับ น้อยที่สุด หรือ มีผลกระทบต่อประชาชน น้อยที่สุด
๒	ความเสี่ยงระดับน้อย (Low Risk : L)	มีผลกระทบด้านจำนวนเงิน ระหว่าง ๑๐๐,๐๐๑ - ๓๐๐,๐๐ บาท หรือ มีผลกระทบต่อผู้รับบริการ ระหว่าง ร้อยละ ๒๐ - ๔๐ หรือ มีผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือขององค์กรในระดับ น้อย หรือ มีผลกระทบต่อประชาชน น้อย
๓	ความเสี่ยงระดับปานกลาง (Moderate Risk : M)	มีผลกระทบด้านจำนวนเงิน ระหว่าง ๓๐๐,๐๐๑ - ๕๐๐,๐๐ บาท หรือ มีผลกระทบต่อผู้รับบริการ ระหว่าง ร้อยละ ๔๐ - ๖๐ หรือ มีผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือขององค์กรในระดับ ปานกลาง หรือ มีผลกระทบต่อประชาชน ปานกลาง
๔	ความเสี่ยงระดับสูง (High Risk : H)	มีผลกระทบด้านจำนวนเงิน ระหว่าง ๕๐๐,๐๐๑ - ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท หรือ มีผลกระทบต่อผู้รับบริการ ระหว่าง ร้อยละ ๖๐ - ๘๐ หรือ มีผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือขององค์กรในระดับ สูง หรือ มีผลกระทบต่อประชาชน สูง
๕	ความเสี่ยงระดับสูงมาก (Extreme Risk : E)	มีผลกระทบด้านจำนวนเงิน ระหว่าง ๑,๐๐๐,๐๐๑ บาท ขึ้นไป หรือ มีผลกระทบต่อผู้รับบริการ มากกว่า ร้อยละ ๘๐ หรือ มีผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือขององค์กรในระดับ สูงมาก หรือ มีผลกระทบต่อประชาชน สูงมาก

เกณฑ์การประเมินระดับความรุนแรงของความเสี่ยง

ระดับความเสี่ยง	ค่าความเสี่ยง (โอกาส X ผลกระทบ)	เขตสี (zone)
ความเสี่ยงระดับสูงมาก (Extreme Risk : E)	๒๐ - ๒๕ คะแนน	แดง
ความเสี่ยงระดับสูง (High Risk : H)	๑๐ - ๑๖ คะแนน	ส้ม
ความเสี่ยงระดับปานกลาง (Moderate Risk : M)	๔ - ๙ คะแนน	เหลือง
ความเสี่ยงระดับน้อย (Low Risk : L)	๒ - ๓ คะแนน	เขียว
ความเสี่ยงระดับน้อยมาก (Least Risk : L)	๑ คะแนน	ฟ้า

แผนภูมิความเสี่ยง

ระดับความรุนแรงของผลกระทบ	๕					
	๔					
	๓					
	๒					
	๑					
		๑	๒	๓	๔	๕
		โอกาสจะเกิดเหตุการณ์				

$$\text{ระดับความเสี่ยง} = \text{ระดับโอกาส} \times \text{ระดับความรุนแรง}$$

ระดับความเสี่ยง (Risk Matrix) พิจารณาตามเกณฑ์ในการจัดการความเสี่ยง ตามแต่ช่วง
คะแนนที่กำหนด กำหนดที่ ๕ ระดับ ดังนี้

ระดับความเสี่ยง	เขตสี (zone)	มาตรการในปัจจุบัน	มาตรการเพิ่มเติม
ระดับน้อยมาก	ฟ้า 	มาตรการในการจัดการความเสี่ยง ในปัจจุบันอาจเพียงพอแล้วให้ ติดตามการดำเนินการเป็นระยะ ๆ	ไม่จำเป็นต้องมีมาตรการจัดการความเสี่ยง เพิ่มเติมอีก หรืออาจมีได้หากไม่ใช้ทรัพยากร เพิ่มเติม หรือมีแผนงานอื่นรองรับอยู่แล้ว
ระดับน้อย	เขียว 	มาตรการในการจัดการความเสี่ยง ในปัจจุบันอาจเพียงพอแล้วให้ติด ตาการดำเนินการเป็นระยะ ๆ	ไม่จำเป็นต้องมีมาตรการจัดการความเสี่ยง เพิ่มเติมอีก หรืออาจมีได้หากไม่ใช้ทรัพยากร เพิ่มเติม หรือมีแผนงานอื่นรองรับอยู่แล้ว
ระดับปานกลาง	เหลือง 	ต้องเฝ้าระวังอย่างต่อเนื่อง และอาจเพิ่มเติมความเข้มข้นใน การดำเนินการตามมาตรการใน ปัจจุบัน	ไม่จำเป็นต้องมีมาตรการจัดการความเสี่ยง เพิ่มเติมอีก หรืออาจมีได้หากไม่ใช้ทรัพยากร เพิ่มเติมหรือมีแผนงานอื่นรองรับอยู่แล้ว
ระดับสูง	ส้ม 	ต้องเฝ้าระวังอย่างต่อเนื่อง และอาจเพิ่มเติมความเข้มข้นใน การดำเนินการตามมาตรการใน ปัจจุบัน	จำเป็นต้องมีการเพิ่มเติมมาตรการโดยหากมี ข้อจำกัดในด้านทรัพยากรในการจัดการความ เสี่ยง ให้มีความสำคัญในระดับรอง
ระดับสูงมาก	แดง 	ต้องเฝ้าระวังอย่างต่อเนื่อง และอาจเพิ่มเติมความเข้มข้นใน การดำเนินการตามมาตรการใน ปัจจุบัน	จำเป็นต้องมีการเพิ่มเติมมาตรการ โดยหากมีข้อจำกัดในด้านทรัพยากรในการ จัดการความเสี่ยง ให้มีความสำคัญในระดับที่ สูงกว่า และผู้บริหารควรให้ความสำคัญใน การติดตามการดำเนินการตามมาตรการ ดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง

๕. การตอบสนองความเสี่ยง

๕.๑) การประเมินผลการจัดการความเสี่ยง การควบคุมที่มีอยู่ เป็นการประเมิน
กิจกรรมที่กำหนดขึ้น เพื่อเป็นเครื่องมือช่วยควบคุม ความเสี่ยง หรือปัจจัยเสี่ยง ที่มีผลกระทบต่อการบรรลุ
วัตถุประสงค์ขององค์กร/หน่วยงาน ซึ่งกิจกรรมการควบคุมดังกล่าว หมายถึง กระบวนการ วิธีการปฏิบัติงาน
ต่าง ๆ ที่จะทำให้มั่นใจได้ว่าผู้รับผิดชอบแต่ละกิจกรรมได้ดำเนินการสอดคล้องกับทิศทางที่ต้องการ สามารถ
ช่วยป้องกันและชี้ให้เห็นถึงความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อวัตถุประสงค์ได้

หลังจากประเมินความเสี่ยงและจัดลำดับความเสี่ยงแล้ว ขั้นตอนต่อไป คือ การวิเคราะห์การจัดการหรือควบคุมเดิมที่มีอยู่ก่อนว่าได้มีการจัดการควบคุมเพื่อช่วยลดความเสี่ยงไว้อย่างไร รวมทั้ง พิจารณาด้วยว่าการจัดการหรือควบคุมที่ได้กำหนดไว้แล้วนั้น ได้มีการนำมาปฏิบัติด้วยหรือไม่และได้ผลเป็นอย่างไร ซึ่งการดำเนินการดังกล่าว ดำเนินการหลังจากการที่ได้ระบุระดับความเสี่ยงและจัดลำดับความเสี่ยงแล้ว ให้นำความเสี่ยงมาประเมินผลการควบคุมและการจัดการที่มีอยู่ว่ามีประสิทธิผลเพียงพอหรือไม่ และสามารถลดหรือควบคุมความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ต้องปรับปรุง ดังนี้

- กรณีเพียงพอ หมายถึง ลด/ควบคุมความเสี่ยงลงสู่ระดับที่ยอมรับได้
- กรณีต้องปรับปรุง หมายถึง ไม่สามารถลด/ควบคุมความเสี่ยงได้

๕.๒) การจัดการความเสี่ยง เป็นกระบวนการดำเนินการต่าง ๆ โดยลดมูลเหตุของแต่ละโอกาสที่จะทำให้เกิดความเสียหาย เพื่อให้ระดับความเสี่ยงและผลกระทบของความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่สามารถรับได้ ประเมินได้ ควบคุมได้ และตรวจสอบได้อย่างมีระบบ โดยพิจารณาต้นทุนการจัดการความเสี่ยง และผลประโยชน์ที่จะได้รับ โดยมีทางเลือกที่จะจัดการกับความเสี่ยงอยู่ด้วยกัน ๔ วิธี

- กรณียอมรับความเสี่ยง หมายถึง เป็นความเสี่ยงที่ยอมรับให้มีความเสี่ยงได้ เพราะต้นทุนการจัดการความเสี่ยงสูงอาจไม่คุ้มกับผลประโยชน์ที่อาจจะเกิดขึ้น หรือเป็นความเสี่ยงที่มีสาเหตุจากปัจจัยภายนอกที่อยู่เหนือการควบคุม และไม่อาจเลือกใช้วิธีอื่นได้ แต่ควรมีมาตรการติดตามอย่างใกล้ชิดเพื่อรองรับผลที่เกิดขึ้น หรือเป็นความเสี่ยงที่อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

- กรณีหลีกเลี่ยงความเสี่ยง หมายถึง เป็นความเสี่ยงที่ยอมรับไม่ได้ มีผลกระทบกับองค์กรแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม หรือกระบวนการอย่างสูง ซึ่งไม่สามารถจัดการได้ด้วยวิธีอื่น โดยอาจควบคุมได้ด้วยการยกเลิก/ปรับเปลี่ยน เป้าหมาย/โครงการ/งานหรือกิจกรรม

- กรณีถ่ายโอนความเสี่ยง หมายถึง เป็นความเสี่ยงที่ยอมรับไม่ได้ ต้องดำเนินการถ่ายโอนความเสี่ยงให้ผู้อื่น เช่น จ้างบุคคลภายนอก เป็นต้น โดยอาจเป็นความเสี่ยงเกี่ยวกับความเสี่ยงที่มีขนาดความรุนแรงมาก เช่น ความเสี่ยงเกี่ยวกับภัยธรรมชาติ/วินาศภัย ความเสี่ยงที่ต้องดำเนินการในเรื่องที่ไม่มีความชำนาญ ความเสี่ยงที่ต้องปฏิบัติงานที่มีปริมาณมากในเวลาอันจำกัด เป็นต้น

- กรณีควบคุม/ลดความเสี่ยง หมายถึง เป็นความเสี่ยงที่ยอมรับไม่ได้ ต้องหาแนวทางการควบคุมทั้งโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ซึ่งได้รับผลกระทบจากปัจจัยภายในและอยู่ภายใต้การควบคุมขององค์กร ได้แก่ การควบคุมภายใน หรือเป็นความเสี่ยงที่ยอมรับไม่ได้ ต้องหาแนวทาง การควบคุมทั้งโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ซึ่งได้รับผลกระทบจากปัจจัยภายนอกและมีได้อยู่ภายใต้การควบคุมขององค์กร ได้แก่ แผนรองรับ/มาตรการ

๖. การติดตามและทบทวน

การติดตามและทบทวน ตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยง รวมทั้งปัญหา/อุปสรรคและแนวทางแก้ไข โดยอาจติดตามเป็นรายไตรมาส ติดตามเป็นรอบ ๖ เดือน ๙ เดือน และ ๑๒ เดือน ตามที่องค์กรเห็นความเหมาะสม เพื่อให้มั่นใจว่าแผนการบริหารความเสี่ยงนั้นมีประสิทธิภาพ รวมทั้งสาเหตุของความเสี่ยงที่มีผลต่อความสำเร็จ ความรุนแรงของผลกระทบ วิธีการบริหารจัดการความเสี่ยง รวมถึงค่าใช้จ่ายในการจัดการมีความเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป โดยมีเป้าหมายในการติดตามผล คือ

๖.๑ เป็นการประเมินคุณภาพและความเหมาะสมกับวิธีการจัดการความเสี่ยง รวมทั้งติดตามผลการจัดการความเสี่ยงที่ได้มีการดำเนินการไปแล้วว่าบรรลุผลของการบริหารความเสี่ยงหรือไม่

๖.๒ เป็นการติดตามความคืบหน้าของมาตรการที่เป็นการทำเพิ่มเติมว่าแล้วเสร็จตามกำหนดหรือไม่ สามารถลดโอกาสหรือผลกระทบของความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้หรือไม่ วิธีการจัดการความเสี่ยงใดมีประสิทธิภาพก็ให้ดำเนินการต่อไป หรือวิธีการใดควรปรับเปลี่ยน และนำผลการติดตามไปรายงานให้ผู้บริหารทราบตามแบบรายงานที่ได้จัดทำโดยกำหนดติดตามในการรายงาน นอกจากจะรายงานตามแบบฟอร์มที่กำหนดแล้ว ต้องมีการติดตามผลจากการปฏิบัติงานและการบริหารงานตามกรอบระยะเวลาที่กำหนดด้วย

๖.๓ เป็นการทบทวนแผนและรายงานผลผลตามแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยวิเคราะห์และประเมินการบริหารจัดการความเสี่ยง รวมทั้งกิจกรรมหรือการจัดการที่ได้มีการดำเนินการในงวดที่ผ่านมาว่ามีประสิทธิผลหรือไม่ ถ้ายังมีความเสี่ยงเหลืออยู่ หรือพบความเสี่ยงที่เกิดขึ้นใหม่ เช่น จากการปรับเปลี่ยนสภาพแวดล้อม วิธีการปฏิบัติงาน เป็นต้น เพื่อใช้ในการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงในงวดถัดไป

๗. การสื่อสารและการรายงาน

การสื่อสารและการรายงาน ตามนโยบายเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยงและการกำหนดเกณฑ์เพื่อใช้ในการพิจารณาข้อมูลที่จะนำมาบริหารจัดการความเสี่ยง รวมถึงการพิจารณาถึงวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน และสอดคล้องกัน ทั้งวัตถุประสงค์ในแต่ละระดับและและการดำเนินงานต่าง ๆ ขององค์กร ทั้งนี้ สามารถเตรียมข้อมูลต่าง ๆ ได้หลายวิธีการ ดังนี้

๑. พิจารณาข้อมูลกำหนดขอบเขตความรับผิดชอบตามประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒. พิจารณาว่าโครงการที่จัดทำขึ้นในปีงบประมาณตอบสนองยุทธศาสตร์ใด กลยุทธ์แผนงาน แนวทางการพัฒนาใดตามที่กำหนดในข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติในปีงบประมาณ

๓. พิจารณางานประจำตามหน้าที่ โครงการและภารกิจของสำนัก/กอง ที่กำหนดในแผนปฏิบัติราชการของหน่วยงานตามที่ปรากฏในข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติในปีงบประมาณ

๔. พิจารณาถึงวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานในแต่ละกิจกรรม ตัวชี้วัด (ถ้ามี) และเป้าหมายของการดำเนินงานในแต่ละกิจกรรมที่สนับสนุนยุทธศาสตร์

๕. ดำเนินการวิเคราะห์ความเสี่ยงแต่ละประเภทตามที่กำหนดและปัจจัยเสี่ยง โดยการระบุความเสี่ยงและประเมินความเสี่ยงว่าอยู่ระดับใดตามที่ได้กำหนด

๖. กำหนดวิธีการตอบสนองความเสี่ยงตามความเสี่ยงและระดับความเสี่ยงที่วิเคราะห์ได้

๗. จัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง สำหรับความเสี่ยงที่ยังยอมรับไม่ได้หรือต้องการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยกำหนดเป็นแผนงาน/กิจกรรม/ขั้นตอน/การปฏิบัติงาน โดยกำหนดผู้รับผิดชอบและระยะเวลาการดำเนินงาน

๘. ติดตามประเมินผลการบริหารจัดการความเสี่ยง ความคืบหน้า ปัญหาอุปสรรคและแนวทางการแก้ไขปัญหา (ถ้ามี) ตามที่ได้กำหนดนโยบายการติดตามไว้ เช่น รายไตรมาส เป็นต้น

๙. รายงานผลตามแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงต่อผู้บริหารให้รับทราบ

๑๐. พิจารณาทบทวนแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยสรุปผลการดำเนินงานภายหลังจากที่ได้ดำเนินการตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงแล้ววาระดับความเสี่ยงปัจจุบันอยู่ในระดับใด จำเป็นจะต้องนำไปดำเนินการในในปีงบประมาณต่อไปหรือไม่อย่างไร

๑๑. รายงานสรุปผลต่อผู้บริหารให้รับทราบ

ทั้งนี้ การพิจารณาแผนงาน โครงการ ภารกิจงาน กิจกรรม ก่อนการดำเนินการอาจพิจารณาแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมตามภารกิจที่มีความสำคัญ โดยกำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณา เพื่อพิจารณา

คัดเลือกแผนงาน/โครงการ เพื่อนำมาจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง โดยวิเคราะห์จากสำคัญของแผนงาน/โครงการ เช่น โครงการเชิงยุทธศาสตร์, โครงการ Flagship , โครงการตามนโยบายที่สำคัญ, โครงการที่มีงบประมาณสูง เป็นต้น โดยการกำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณา คัดเลือกแผนงาน/โครงการที่สำคัญ เช่น ความสอดคล้องกับกลยุทธ์ในประเด็นยุทธศาสตร์ การส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของนโยบาย (แผนงาน/โครงการสำคัญ) ตามยุทธศาสตร์องค์กร จำนวนวงเงินงบประมาณ เป็นต้น เพื่อคัดกรองเฉพาะเรื่องที่สำคัญในขั้นต้นก่อน แต่ทั้งนี้หากดำเนินการเช่นนี้ แผนงาน โครงการ ภารกิจงาน กิจกรรมอื่น ๆ ที่ไม่เข้าหลักเกณฑ์ การพิจารณาจะต้องดำเนินการให้อยู่ในระบบประเมินผลการควบคุมภายในด้วย เพื่อให้ครอบคลุมในการพิจารณาถึงความ เสี่ยงทั่วทั้งองค์กร

บทที่ ๕

แผนบริหารจัดการความเสี่ยง

บทที่ ๔

แผนบริหารจัดการความเสี่ยงเทศบาลตำบลต้นหยง

การกำหนดวัตถุประสงค์ (Objective Setting) ทบทวนการดำเนินงานของเทศบาลตำบลต้นหยง (Establishing the Context) เป็นการทบทวนทิศทาง และสภาพแวดล้อมภายในขององค์กร (Internal Environment) ภารกิจ และกิจกรรมภายใน ทบทวนนโยบาย (Policy) และเป้าหมาย (Objective) ในการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กร ซึ่งดำเนินการตามมาตรการลดความเสี่ยงได้พิจารณาถึงความคุ้มค่าด้านค่าใช้จ่ายและต้นทุนที่ต้องใช้กับประโยชน์ที่จะได้รับด้วย โดยแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของเทศบาลตำบลต้นหยง มีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

๑. วิธีการดำเนินงาน (กิจกรรมการควบคุม/การจัดการความเสี่ยง)
๒. ผู้รับผิดชอบ (สำนัก/กอง) ในแต่ละโครงการ/กิจกรรมของแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง
๓. งบประมาณที่ใช้ดำเนินการ
๔. กำหนดระยะเวลาดำเนินการของแผนนั้น

โดยมีรายละเอียดแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงของเทศบาลตำบลต้นหยง ตามหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๕.๒/ว๓๔๑๒ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๖ เรื่องซักซ้อมแนวทางการจัดทำรายงานการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามหลักเกณฑ์กระทรวงการคลัง ว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ และแก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติในการจัดทำรายงานการบริหารความเสี่ยง (ตามแบบ บส.๑ - ๕) ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ความมั่นใจอย่างสมเหตุสมผลว่าภารกิจของหน่วยงานจะบรรลุวัตถุประสงค์เพื่อให้ความมั่นใจอย่างสมเหตุสมผลว่าภารกิจของหน่วยงานจะบรรลุวัตถุประสงค์ของการบริหารจัดการความเสี่ยง ด้านกลยุทธ์ ด้านการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ กำนการรายงานที่เกี่ยวกับการเงินและไม่ใช้การเงินที่เชื่อถือได้ ทุนเวลา และโปร่งใสรวมทั้งด้านการปฏิบัติ ตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน

(แบบ บส.๑)

เทศบาลตำบลนอย อำเภอห้วยผึ้ง จังหวัดปัตตานี
กำหนดขอบเขตความรับผิดชอบตามประเด็นยุทธศาสตร์/ข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ/อื่น ๆ (ถ้ามี) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๘

(๓) รหัส ความเสี่ยง	(๔) ยุทธศาสตร์ที่รับผิดชอบ	(๕) โครงการ/กิจกรรม/ ภารกิจ อปท. ที่สำคัญ	(๖) งบประมาณ (บาท)	(๗) วัตถุประสงค์	(๘) ตัวชี้วัด	(๙) เป้าหมาย
๒๑	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนา ด้านการศึกษา ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรมและภูมิ ปัญญาท้องถิ่น	กิจกรรมการบริหารจัดการด้าน การเงิน การบัญชี และที่สุดของ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	-	เพื่อให้การบริหารจัดการด้าน บัญชี และที่สุดของศูนย์พัฒนา เด็กเล็กถูกต้องตามระเบียบ ชัดเจน และตรวจสอบได้	การบริหารงานบัญชีและงาน ที่สุดของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เสร็จทันตามกำหนด เวลา และเป็นไปตามระเบียบ	สามารถจัดการงานบัญชี และงานที่สุดของศูนย์พัฒนา เด็กเล็กแล้วเสร็จตาม กำหนดระยะเวลาและ ถูกต้องตามระเบียบ
๓๐๒	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนา ด้านการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	งานบริหารจัดการขยะ	-	๑.เพื่อลดปริมาณขยะในชุมชน ๒.เพื่อให้มีการกำจัดขยะมูลฝอยที่ ถูกวิธี และจัดให้มีถังขยะ โดยเฉพาะไม่สร้างความเดือดร้อน ให้กับผู้ที่อยู่ใกล้เคียง ๓.เพื่อให้ประชาชนมีการคัดแยก ขยะในครัวเรือน ๔.เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ความ เข้าใจและคัดแยกขยะถูกต้องทุก ครัวเรือน	จำนวนปริมาณขยะในพื้นที่ ลดลง	๑.ประชาชนมีการคัดแยก ขยะในครัวเรือนเพื่อเพิ่ม มูลค่าและเพื่อลดปริมาณขยะ ลง ๒.การจัดขยะเป็นไปอย่าง ถูกวิธีไม่เป็นมลพิษต่อ สิ่งแวดล้อม

เทศบาลตำบลหนอง อำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี
กำหนดขอบเขตความรับผิดชอบตามประเด็นยุทธศาสตร์/ข้อบัญญัติ/อื่น ๆ (ถ้ามี) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๘

(๓) รหัส ความเสี่ยง	(๔) ยุทธศาสตร์ที่รับผิดชอบ	(๕) โครงการ/กิจกรรม/ ภารกิจ อปท. ที่สำคัญ	(๖) งบประมาณ (บาท)	(๗) วัตถุประสงค์	(๘) ตัวชี้วัด	(๙) เป้าหมาย
๖๐๓	ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนา ด้านการบริหารจัดการที่ดี	งานตรวจสอบภายใน	-	เพื่อให้งานตรวจสอบภายในแล้ว เสร็จทันเวลาและถูกต้องเป็นไป ตามระเบียบ กฎหมาย หนังสือสั่ง การที่เกี่ยวข้อง	การตรวจสอบภายในเป็นไป ตามแผนตรวจสอบ	งานตรวจสอบภายในแล้วเสร็จ ทันเวลา และถูกต้องเป็นไป ตามกฎหมาย ระเบียบ หนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง
๖๐๔	ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนา ด้านการบริหารจัดการที่ดี	งานนโยบายและแผน	-	เพื่อให้งานนโยบายและแผนให้ แล้วเสร็จทันเวลาและถูกต้อง เป็นไปตามระเบียบ กฎหมาย หนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง	งานนโยบายและแผนเป็นไป ตามกฎหมาย ระเบียบ หนังสือสั่งการ	งานนโยบายและแผนให้แล้ว เสร็จทันเวลา และถูกต้อง เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ หนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง
๗๐๕	ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	งานด้านควบคุมงานก่อสร้างและ ซ่อมบำรุงโครงสร้างพื้นฐาน	-	เพื่อให้การควบคุมงานก่อสร้าง และซ่อมบำรุงโครงสร้างพื้นฐาน ของเทศบาลเป็นไปอย่างถูกต้อง ตามหลักเกณฑ์และระเบียบการ ก่อสร้าง	การควบคุมการก่อสร้างและ ซ่อมบำรุง เป็นไปตาม ระเบียบมาตรการก่อสร้าง และเสร็จทันตามเวลา กำหนด	การควบคุมงานก่อสร้างและ ซ่อมบำรุงโครงสร้างพื้นฐาน ของเทศบาลตำบลต้นหยง เป็นไปอย่างถูกต้องตาม หลักเกณฑ์และระเบียบการ ก่อสร้าง

(นายไชยต์ บุดะฮ์) อลยุพรี
นายกเทศมนตรีตำบลต้นหยง

(แบบ บส.๒)

เทศบาลตำบลต้นหยง อำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี
การวิเคราะห์โอกาส ผลกระทบ และการตอบสนองความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๘

(๓) รหัส ความเสี่ยง	(๔) โครงการ/กิจกรรม/ ภารกิจ อปท. ที่สำคัญ	(๕) วัตถุประสงค์	(๖) ผู้รับผิดชอบ	(๗) ความเสี่ยง	(๘) ประเภท ความเสี่ยง	(๙) คะแนน โอกาส	(๑๐) คะแนน ผลกระทบ	(๑๑) คะแนนระดับ ความเสี่ยง (๙x๑๐)	(๑๒) วิธีการตอบสนอง ความเสี่ยง
๖๐๓	งานตรวจสอบภายใน	เพื่อให้งานตรวจสอบภายในแล้วเสร็จทันเวลาและถูกต้องเป็นไปตามระเบียบ กฎหมาย หนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง	งานตรวจสอบภายในหน่วยตรวจสอบภายใน	การตรวจสอบของหน่วยตรวจสอบภายในไม่เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้เนื่องจากบุคลากรที่รับผิดชอบไม่มีประสบการณ์ไม่มีความรู้ ความชำนาญในงานตรวจสอบภายใน เพราะไม่ใช่เจ้าหน้าที่โดยตรงซึ่งมาจากกรแต่งตั้ง	ด้านการดำเนินงาน (๐)	๓	๒	๖ ระดับความเสี่ยงปานกลาง	กำหนดกิจกรรมเพื่อลดความเสี่ยง
๖๐๔	งานนโยบายและแผน	เพื่อให้งานนโยบายและแผนให้แล้วเสร็จทันเวลาและถูกต้องเป็นไปตามระเบียบ กฎหมาย หนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง	งานวางแผนและสถิติสำนักงานปลัด	ไม่มีบุคลากรในตำแหน่งงานวิเคราะห์นโยบายและแผน	ด้านการดำเนินงาน (๐)	๒	๑	๒ ระดับความเสี่ยงน้อย	ยอมรับความเสี่ยง

เทศบาลตำบลนอย อำเภอพะเยา จังหวัดน่าน
การวิเคราะห์โอกาส ผลกระทบ และการตอบสนองของความเสี่ง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๘

(๓) รหัส ความเสี่ง	(๔) โครงการ/กิจกรรม/ ภารกิจ อบท. ที่สำคัญ	(๕) วัตถุประสงค์	(๖) ผู้รับผิดชอบ	(๗) ความเสี่ง	(๘) ประเภท ความเสี่ง	(๙) คะแนน โอกาส	(๑๐) คะแนน ผลกระทบ	(๑๑) คะแนนระดับ ความเสี่ง (๙)×(๑๐)	(๑๒) วิธีการตอบสนอง ความเสี่ง
๗๐๕	งานด้านการควบคุมการ ก่อสร้างและซ่อมบำรุง	เพื่อให้การควบคุมงานก่อสร้าง และซ่อมบำรุงโครงสร้างพื้นฐานของ เทศบาลตำบลนอยเป็นไปอย่าง ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และระเบียบ การก่อสร้าง	งานก่อสร้าง และซ่อมบำรุง กองช่าง	เจ้าหน้าที่ควบคุมงานไม่ เพียงพอเนื่องจากมีการอนุมัติ โครงการจัดซื้อจัดจ้างโครงการ ก่อสร้างหลายโครงการใน ช่วงเวลาเดียวกันทำให้ เจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมงาน ไม่ทั่วถึง	ด้านการ ดำเนินงาน (๐)	๔	๔	๑๖ ระดับความ เสี่งสูง	กำหนดกิจกรรม เพื่อลดความเสี่ง

(นายไชยวัฒน์ อัญญา)
นายกเทศมนตรีตำบลนอย

(แบบ บส.๓)

เทศบาลตำบลนอย อำเภอห้วยซ่ง จังหวัดปัตตานี
รายงานการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๘

(๓) รหัส ความเสี่ยง	(๔) โครงการ/กิจกรรม/ภารกิจ อปท. ที่สำคัญ	(๕) ความเสี่ยง	(๖) วิธีการ ตอบสนอง ความเสี่ยง	(๗) ผู้รับผิดชอบ	(๘) วิธีการจัดการความเสี่ยง	(๙) ตัวชี้วัด	(๑๐) ระยะเวลา ดำเนินการ	(๑๑) วิธีการติดตาม และการรายงาน
๒F๑	กิจกรรมการบริหารจัดการ ด้านการเงินการบัญชีและ พัสดุของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	การปฏิบัติงานด้านการเงิน การบัญชี การพัสดุของศูนย์ พัฒนาฯ เป็นไปด้วยความ ล่าช้า เนื่องจากเจ้าหน้าที่ ผู้ปฏิบัติงานขาดความเข้าใจ และทักษะความชำนาญ	ลดความ เสี่ยง	งานศูนย์ พัฒนาเด็กเล็ก กองการศึกษา	๑.เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบฝึกปฏิบัติ ตามระเบียบและหนังสือสั่งการที่ เกี่ยวข้อง ๒.ส่งเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเข้ารับ การอบรม ๓. เรียนรู้/ฝึกปฏิบัติงานด้าน การเงิน การบัญชี และพัสดุกับ ทางกองคลัง ๔. จัดทำทะเบียนคุมพัสดุและ ครุภัณฑ์ ๕. ให้เจ้าหน้าที่กองคลังกำกับดูแล การปฏิบัติงานการเงิน การบัญชี และพัสดุของศพด. ๖. จัดทำทะเบียนคุมงบประมาณ รายรับ-รายจ่าย	การจัดการ งานบัญชีและ งานพัสดุของ ศพด.เสร็จ ทันเวลาที่ กำหนดเวลา และเป็นไป ตามระเบียบ	๑ ต.ค.๖๗ ถึง ๓๐ ก.ย.๖๘	รายงานผลให้ ผู้บริหารทราบทุก ๓ เดือน

เทศบาลตำบลหนอง อำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี
 รายงานการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๘

(๓) รหัส ความเสี่ยง	(๔) โครงการ/กิจกรรม/ภารกิจ อปท. ที่สำคัญ	(๕) ความเสี่ยง	(๖) วิธีการ ตอบสนอง ความเสี่ยง	(๗) ผู้รับผิดชอบ	(๘) วิธีการจัดการความเสี่ยง	(๙) ตัวชี้วัด	(๑๐) ระยะเวลา ดำเนินการ	(๑๑) วิธีการติดตาม และการรายงาน
๓๐๒	งานบริหารจัดการขยะมูล ฝอย	จำนวนขยะในชุมชนมีปริมาณ ขยะเพิ่มมากขึ้น	ลดความ เสี่ยง	งานกำจัดขยะ และมูลฝอย กอง สาธารณสุข	๑. รณรงค์ประชาสัมพันธ์และ ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมใน การกำจัดขยะและคัดแยกขยะ อย่างถูกวิธีก่อนนำมาทิ้ง ๒. ส่งเสริมให้ประชาชนลดการใช้ ขยะ โดบเพาะขยะพลาสติค และโฟมโดยการใส่ถุงผ้า ๓. ส่งเสริมให้ทุกครัวเรือนมีการ จัดทำถังขยะจุลินทรีย์แบบฝาปิด ๔. มีการจัดทำธนาคารขยะ	จำนวนปริมาณ ขยะในพื้นที่ ลดลง	๑ ต.ค.๖๗ ถึง ๓๐ ก.ย.๖๘	รายงานผลให้ ผู้บริหารทราบทุก ๓ เดือน

เทศบาลตำบลนอย อำเภอห้วยผึ้ง จังหวัดปัตตานี
รายงานการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๘

(๓) รหัส ความเสี่ยง	(๔) โครงการ/กิจกรรม/ภารกิจ อปท. ที่สำคัญ	(๕) ความเสี่ยง	(๖) วิธีการ ตอบสนอง ความเสี่ยง	(๗) ผู้รับผิดชอบ	(๘) วิธีการจัดการความเสี่ยง	(๙) ตัวชี้วัด	(๑๐) ระยะเวลา ดำเนินการ	(๑๑) วิธีการติดตาม และการรายงาน
๖๐๓	งานตรวจสอบภายใน	การตรวจสอบของหน่วยตรวจสอบภายในไม่ปฏิบัติตามแผนที่กำหนดไว้เนื่องจากบุคลากรที่รับผิดชอบไม่มีความรู้ความสามารถไม่มีความชำนาญในงานตรวจสอบภายในเพราะไม่ใช่เจ้าหน้าที่โดยตรงซึ่งมาจากการแต่งตั้ง	ลดความเสี่ยง	งานตรวจสอบภายใน หน่วย ตรวจสอบ ภายใน	๑. ขอให้บัญชีตำแหน่งนักวิชาการตรวจสอบภายในจากกรมส่งเริ่มฯ ๒. ให้เจ้าหน้าที่ศึกษาทำความเข้าใจหนังสือสั่งการตลอดจนเข้ารับการอบรมในหลักสูตรที่เกี่ยวข้อง	การตรวจสอบภายในเป็นไปตามแผนตรวจสอบ	๑ ต.ค.๖๗ ถึง ๓๐ ก.ย.๖๘	รายงานผลให้ผู้บริหารทราบทุก ๓ เดือน
๖๐๔	งานนโยบายและแผน	ไม่มีบุคลากรในตำแหน่งงานวิเคราะห์นโยบายและแผน	ลดความเสี่ยง	งานวางแผน และสถิติ สำนักปลัด	๑.ปรับปรุงกรอบอัตรากำลังให้เหมาะสมกับงบประมาณ ปริมาณงาน หรือภารกิจที่ปฏิบัติงานจริง ๒. ให้เจ้าหน้าที่ศึกษาทำความเข้าใจหนังสือสั่งการตลอดจนเข้ารับการอบรมในหลักสูตรที่เกี่ยวข้อง	การดำเนินงานเป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ และหนังสือสั่งการ	๑ ต.ค.๖๗ ถึง ๓๐ ก.ย.๖๘	รายงานผลให้ผู้บริหารทราบทุก ๓ เดือน

เทศบาลตำบลนอย อำเภอพะเยา จังหวัดปัตตานี
รายงานการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๘

(๓) รหัส ความเสี่ยง	(๔) โครงการ/กิจกรรม/ภารกิจ อปท. ที่สำคัญ	(๕) ความเสี่ยง	(๖) วิธีการ ตอบสนอง ความเสี่ยง	(๗) ผู้รับผิดชอบ	(๘) วิธีการจัดการความเสี่ยง	(๙) ตัวชี้วัด	(๑๐) ระยะเวลา ดำเนินการ	(๑๑) วิธีการติดตาม และการรายงาน
๗๐๕	งานด้านการควบคุมการ ก่อสร้างและซ่อมบำรุง	เจ้าหน้าที่ควบคุมงานไม่ เพียงพอเนื่องจากมีการอนุมัติ โครงการจัดซื้อจัดจ้างโครงการ ก่อสร้างหลายโครงการใน ช่วงเวลาเดียวกันทำให้ เจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมงาน ไม่ทั่วถึง	ลดความ เสี่ยง	งานก่อสร้าง และซ่อมบำรุง กองช่าง	๑.ขอใช้บัญชีรับโอน/ย้ายบุคลากร ด้านงานช่างตามรอบอัตรากำลัง ให้ครบทุกตำแหน่ง ๒. สรรหาหรือจัดจ้างบุคลากรที่มี ความรู้ความสามารถมาปฏิบัติงาน ๓. รายงานผลการดำเนินงาน ปัญหา อุปสรรคให้ผู้บังคับบัญชา ทราบแต่ละโครงการ	การควบคุมการ ก่อสร้างและซ่อม บำรุงเป็นไปตาม ระเบียบมาตรฐาน การก่อสร้างและ เสร็จทันตาม กำหนดระยะเวลา	๑ ต.ค.๖๗ ถึง ๓๐ ก.ย.๖๘	รายงานผลให้ ผู้บริหารทราบทุก ๓ เดือน

 (นายไชยอัปดุลยาก็ม อัลญุฟรี่)
 นายกเทศมนตรีนายกเทศมนตรีตำบลนอย

ภาคผนวก

ประกาศเทศบาลตำบลตันหยง
เรื่อง นโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยงของเทศบาลตำบลตันหยง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๘

โดยที่สมควรให้เทศบาลตำบลตันหยง จัดให้มีการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุตามวัตถุประสงค์ตามยุทธศาสตร์ที่เทศบาลตำบลตันหยงกำหนด อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๗๙ แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๑ ถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด และหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๒

เพื่อให้การปฏิบัติงาน การกำกับดูแล หลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๒ เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๑ เทศบาลตำบลตันหยงจึงได้จัดทำมาตรฐานการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับเทศบาลตำบลตันหยงขึ้น โดยประยุกต์ตามแนวทางการบริหารจัดการเสี่ยงของสากล และมีการปรับให้เหมาะสมกับบริบทการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อใช้เป็นกรอบหรือแนวทางพื้นฐานในการกำหนดนโยบายการจัดทำแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงและการติดตามประเมินผล รวมทั้งการรายงานผลเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยง อันจะทำให้เกิดความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลต่อผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย และการบริหารงานของเทศบาลตำบลตันหยงสามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ (รายละเอียดตามเอกสารแนบท้ายประกาศ)

ประกาศ ณ วันที่ ๗ เดือน ตุลาคม พ.ศ.๒๕๖๗

(นายไชยดิษฐ์กุลฮากิม อัลยุฟรี)
นายกเทศมนตรีตำบลตันหยง

ประกาศเทศบาลตำบลต้นยาง
เรื่อง ประกาศใช้แผนบริหารจัดการความเสี่ยงของเทศบาลตำบลต้นยาง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๘

โดยที่สมควรให้เทศบาลตำบลต้นยาง จัดให้มีการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุตามวัตถุประสงค์ตามยุทธศาสตร์ที่เทศบาลตำบลต้นยางกำหนด อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๙ แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๑ ถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด และหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๒

เพื่อให้การปฏิบัติงาน การกำกับดูแล หลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๒ เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๑ เทศบาลตำบลต้นยางจึงได้จัดทำมาตรฐานการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับเทศบาลตำบลต้นยางขึ้น โดยประยุกต์ตามแนวทางการบริหารจัดการเสี่ยงของสากล และมีการปรับให้เหมาะสมกับบริบทการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อใช้เป็นกรอบหรือแนวทางพื้นฐานในการกำหนดนโยบายการจัดทำแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงและการติดตามประเมินผล รวมทั้งการรายงานผลเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยง อันจะทำให้เกิดความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลต่อผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย และการบริหารงานของเทศบาลตำบลต้นยางสามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประกาศ ณ วันที่ ๗ เดือน ตุลาคม พ.ศ.๒๕๖๗

(นายไยยิดอัฒกุลฮาภิม อุลยุพรี)

นายกเทศมนตรีตำบลต้นยาง

คำสั่งเทศบาลตำบลต้นหยง

ที่ 83 /๒๕๖๗

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงเทศบาลตำบลต้นหยง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๙ แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๑ ถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด และหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๒ ดังนั้นเพื่อให้การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๑ และหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงที่กระทรวงการคลังกำหนด เพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นกรอบแนวทางในการบริหารจัดการความเสี่ยง

เทศบาลตำบลต้นหยง อำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี จึงแต่งตั้งคณะกรรมการการบริหารจัดการความเสี่ยงเพื่อทำหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงานรัฐที่อยู่ภายใต้การบริหารจัดการของหัวหน้าหน่วยงานของรัฐ ดังนี้

๑. ปลัดเทศบาล	ประธาน
๒. หัวหน้าสำนักปลัด	กรรมการ
๓. ผู้อำนวยการกองคลัง	กรรมการ
๔. ผู้อำนวยการกองช่าง	กรรมการ
๕. ผู้อำนวยการกองการศึกษา	กรรมการ
๖. ผู้อำนวยการกองสาธารณสุข	กรรมการ
๗. ผู้อำนวยการกองประปา	กรรมการ
๘. หัวหน้าฝ่ายอำนวยการ	กรรมการ/และเลขานุการ

หน้าที่และความรับผิดชอบของคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง

๑. กำหนดเกณฑ์วัดความเสี่ยงและเพดานความเสี่ยงที่เทศบาลตำบลต้นหยง จะยอมรับได้
๒. กำหนดมาตรการที่จะใช้ในการจัดการความเสี่ยงให้เหมาะสมต่อสถานการณ์
๓. ทบทวนความเพียงพอของนโยบายและระบบการบริหารความเสี่ยง โดยรวมถึงความมีประสิทธิภาพของระบบและการปฏิบัติตามนโยบายที่กำหนด
๔. มีหน้าที่ในการพิจารณาและอนุมัตินโยบายและกรอบการบริหารความเสี่ยง
๕. ติดตามการพัฒนาระบบการบริหารความเสี่ยง
๖. ติดตามกระบวนการบ่งชี้และการประเมินความเสี่ยง
๗. ประเมินและอนุมัติแผนการจัดการความเสี่ยง
๘. รายงานต่อคณะกรรมการเทศบาลตำบลต้นหยง และการจัดการความเสี่ยง

๙. รายงานต่อคณะกรรมการเทศบาลตำบลตันหยง อย่างสม่ำเสมอเกี่ยวกับการบริหาร การดำเนินงาน และสถานะความเสี่ยงของเทศบาลตำบลตันหยง และการเปลี่ยนแปลงต่างๆ รวมถึงสิ่งที่ต้อง ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายและกลยุทธ์ที่กำหนด

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๓๐ เดือนกันยายน พ.ศ.๒๕๖๗

(นายไชยดิษฐ์อับดุลฮาซิม อัลยุฟรี)
นายกเทศมนตรีตำบลตันหยง

คำสั่งเทศบาลตำบลตัญหยง

ที่ ๑๐๗ / ๒๕๖๗

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนบริหารจัดการความเสี่ยงเทศบาลตำบลตัญหยง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๙ แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ ถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด และหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังนั้นเพื่อให้การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ และหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงที่กระทรวงการคลังกำหนด เพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นกรอบแนวทางในการบริหารจัดการความเสี่ยง

เทศบาลตำบลตัญหยง อำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี จึงแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามประเมินผลการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อทำหน้าที่เกี่ยวกับติดตามประเมินผลการบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงานรัฐ ที่อยู่ภายใต้การบริหารจัดการของหัวหน้าหน่วยงานของรัฐ ดังนี้

๑. ปลัดเทศบาล	ประธาน
๒. หัวหน้าสำนักปลัด	กรรมการ
๓. ผู้อำนวยการกองคลัง	กรรมการ
๔. ผู้อำนวยการกองช่าง	กรรมการ
๕. ผู้อำนวยการกองการศึกษา	กรรมการ
๖. ผู้อำนวยการกองสาธารณสุข	กรรมการ
๗. ผู้อำนวยการกองประปา	กรรมการ
๘. หัวหน้าฝ่ายอำนวยการ	กรรมการ/และเลขานุการ

หน้าที่และความรับผิดชอบ

พิจารณากลับกรองนโยบายและแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงโดยรวมของเทศบาลตำบลตัญหยง ซึ่งครอบคลุมถึงความเสี่ยงประเภทต่างๆ ที่สำคัญ เช่น ความเสี่ยงด้านทรัพยากร (การเงิน งบประมาณ ระบบเทคโนโลยี สารสนเทศ อาคารสถานที่) ความเสี่ยงด้านยุทธศาสตร์ หรือกลยุทธ์ของสถาบัน ความเสี่ยงด้านนโยบาย กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน เช่น ความเสี่ยงของกระบวนการบริหารหลักสูตร การบริหารงานวิจัย ระบบงาน ระบบประกันคุณภาพ ความเสี่ยงด้านบุคลากรและความเสี่ยงด้านธรรมาภิบาล โดยเฉพาะจรรยาบรรณของบุคลากร ความเสี่ยงจากเหตุการณ์ภายนอกอื่นๆ ตามบริบทของเทศบาลตำบลตัญหยง อำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี

๑. ให้ความเห็นชอบกำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางในการบริหารจัดการความเสี่ยงของเทศบาลตำบลตัญหยง ให้สอดคล้องกับนโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยสามารถประเมินติดตามและดูแลปริมาณความเสี่ยงของเทศบาลตำบลตัญหยง ให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม

๒. ดูแลและติดตามการปฏิบัติตามนโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยงภายใต้แนวทางและนโยบายที่ได้รับอนุมัติจากนายกเทศมนตรีตำบลตัญหยง

๓. กำหนดเกณฑ์วัดความเสี่ยงและเพดานความเสี่ยงที่เทศบาลตำบลตัญหยง จะยอมรับได้

๔. จัดให้มีคณะทำงานบริหารความเสี่ยงตามความจำเป็น

๕. สนับสนุนคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงในด้านบุคลากร งบประมาณ และทรัพยากรอื่นที่จำเป็น ให้สอดคล้องกับขอบเขตความรับผิดชอบ

๖. มอบหมายให้นางนันทมัย โตตะตะ ตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายอำนวยการ เป็นผู้รับผิดชอบทำหน้าที่เกี่ยวกับบริหารจัดการความเสี่ยงของเทศบาลตำบลต้นยาง

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑ เดือนพฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๖๗

(นายไชยดิษฐ์อับดุลฮาгим อัลยุฟรี)

นายกเทศมนตรีตำบลต้นยาง

